

Vergeten door het vaderland en meer boekennieuws vanaf pagina 19

In dit nummer

De Indische Kwestie,
update.....2

De moord op Marius
Bogaardt.....3

Bloemen bloeien in de
woestijn.....5

Ted Hielckert: 'Missie
volbracht'.....6

Indisch, Indonesisch
of wat.....7

Herman Bussemaker
wint Gouden Buffel...10

Petitie: "Traktaat van
Wassenaar '66".....11

Indo Rock (18).....12

Op zoek naar de
'Stengan Didong'.....14

Indië-Herdenking.....15

Nieuwe documentaire
in de maak.....16

Het beste van
CinemAsia.....18

Indo Roots Festival...22

Van de redactie

In dit nummer een update van Het Indisch Platform over de gang van zaken met betrekking tot het besluit van Staatssecretaris Martin van Rijn rond de achterstallige salarissen en pensioenen die nu 70 jaar na dato nog steeds niet zijn uitbetaald. Direct na het zomerreces zal het in de Tweede Kamer behandeld worden, zo is beloofd. Verder een onbekend stukje geschiedenis uit Indisch Den Haag. Ook aandacht voor een nieuwe petitie omtrent de niet nagekomen afspraken van het Traktaat van Wassenaar, waar uw handtekening heel belangrijk is. Tenslotte felicitaties naar onze goede vriend Herman Bussemaker voor het winnen van De Gouden Buffel. Nog steeds ontvangen we veel reacties over NICC Magazine. Iedereen is nog steeds enthousiast over de vormgeving en de inhoud,

die unaniem als zeer informatief, educatief en heel gevarieerd wordt omschreven. Hartelijk dank daarvoor. Ook hebben wij al vaak gewezen op de mogelijkheid om **NICC Magazine als advertentie medium** te gebruiken. Hierbij nogmaals een oproep aan alle lezers die eigenaar zijn van een bedrijf of er werkzaam zijn als PR manager om NICC Magazine als mogelijkheid te zien om **uw bedrijf of product onder de aandacht** van ruim 8200 abonnees te brengen. Tevens willen wij een beroep doen op uw waardering als abonnee voor het zeer vele werk dat wij maandelijks aan NICC Magazine hebben. Houdt u in gedachten dat NICC Magazine geheel GRATIS is, hetgeen echter niet betekent dat wij geen kosten hebben. Juist in deze tijden is **uw betrokkenheid** bij NICC

Magazine van groot belang en vragen wij u om een vrijwillige **DONATIE**. Wij zullen u daarvoor zeer dankbaar zijn en u zult verzekerd zijn van een blijvende gratis toezending van uw geliefde en gewaardeerde NICC Magazine. Onze bankgegevens zijn: **NL39 RABO 0129216836**, t.n.v. **N.I.C.C.** te Den Haag Mogen wij u tenslotte vragen om NICC Magazine zoveel mogelijk bij uw familie, vrienden en kennissen onder de aandacht te brengen? Vraag hen ook gratis abonnee te worden. Wij wensen u weer veel plezier met uw NICC Magazine. En mede dankzij uw donaties en advertenties kan NICC Magazine helemaal GRATIS blijven.

Hans Vogelsang, hoofdredacteur.

De Indische Kwestie, update

Op 1 juli 2015 was oorspronkelijk het Kamerdebat gepland rond 'De Indische Kwestie', waarbij eindelijk na 70 jaar een einde zou komen aan de onzekerheid die door de politiek in stand wordt gehouden ten aanzien van de Indische Nederlanders die door toedoen van de Tweede Wereldoorlog achterstallige salarissen nog nimmer hebben uitgekeerd gekregen. Evenmin als de compensatie door verlies van huis, have en goed ten gevolge van de Japanse overheersing. Zoals bekend is Nederland wereldwijd hierin het enige land dat de eigen landgenoten nooit deze vergoeding en compensatie heeft uitbetaald. 70 jaar lang hebben alle kabinetten dit schrijnende onderwerp voor zich uit geschoven. Het Kabinet Rutte II leek hierop een uitzondering te vormen door de Indische Kwestie in de Tweede Kamer te gaan behandelen en alsnog de Indische

oorlogsslachtoffers het 70 jaar genegeerde recht eindelijk toe te kennen.

Hiertoe zou op debat op 1 juli hebben moeten leiden, ware het niet dat VVD Kamerlid Van Veen aanleiding zag om het debat OPNIEUW uit te stellen. Onvoorstelbaar dat nu weer vertraging optreedt, nu al voor de vijfde keer op rij uitsel van behandeling.

Aan Staatssecretaris van Rijn ligt het niet. Blijkens een brief die hij de Tweede Kamer stuurde, wil hij deze heikele kwestie zo snel mogelijk tot een goede oplossing brengen.

De reden van Van Veens verzoek om uitsel zou zijn dat er nog vervolgesprekken gaande zijn met Het Indisch Platform en dat hij die eerst afgerond wil zien.

De belofte is gemaakt dat na het zomerreces de Kwestie direct weer

aan de orde komt. PVV Kamerlid Fleur Agema wees erop dat een kennis van haar die op 92-jarige leeftijd overleed, dit helaas niet meer meemaakt. Fleur: "De volgende discussie moet zijn op basis van een voorstel". En dit is nu precies wat de afgelopen twee jaar de onderhandelingen tussen Het Indisch Platform en de Nederlandse regering hebben ingehouden. Tussentijds zal er nog contact zijn tussen het ministerie van VWS en het IP over de spoedige voortgang.

Rechtszaak WOB-procedure

In de tussentijd loopt er een door het Indisch Platform aangespannen rechtszaak: de WOB-procedure Indische Kwestie inzake de besluitvorming van het Kabinet over de periode januari 2007 tot en met 30 juni 2011. Deze WOB

procedure heeft dus geen betrekking op de relatie tussen het IP en Staatssecretaris Martin van Rijn. Na het opvragen van de interne verslagen aangaande de Indische Kwestie, is opgevallen dat halve brieven met zwarte inkt zijn 'weggepoetst' "ter bescherming van ambtenaren", zoals de verklaring luidde. Middels de rechtszaak eist het IP volledige openbaarheid van betreffende brieven. Dit om aan te tonen dat de besluitvorming in die periode aangaande De Indische Kwestie niet op deugdelijke gronden berustte. Zodra het vonnis hierover bij het IP binnen is, wordt iedereen op de hoogte gebracht.

Eenheid

Aan alle mensen die twijfelen aan de daadkracht en de tactiek van

Stichting Het Indisch Platform nog even het volgende. Op het moment wordt er, gezien de gevoeligheid van de onderhandelingen, slechts relevante informatie met de buitenwereld gedeeld. Wij informeren de ambtenaren in Den Haag, die niet allemaal op de hoogte zijn of waren van het bestaan en de inhoud van De Indische Kwestie. Deze "bijscholing" in onderhavige complexe zaak is meer dan noodzakelijk. Na de door Hans Vogelsang van het NICC geïnitieerde en door 10.200 mensen ondertekende petitie en de daaraan sluitende Stille Tocht, georganiseerd door Peggy Stein, zit het Indisch Platform al ruim twee jaar bovenop deze zaak.

Wij verzoeken iedereen dringend om de delegatie van het IP rustig zijn werk te laten doen. Er is de

afgelopen twee jaar al veel meer bereikt dan in al die 68 jaar daarvoor. Daarom roept het IP op tot eenheid en verzoeken hen die menen tegen de uitgestippelde lijnen, die momenteel gevolgd worden, te moeten ageren, in overweging te nemen dat dergelijke acties de verstandhoudingen tussen het IP en de Tweede Kamer ernstige schade kunnen toebrengen. Alle opmerkingen die in het recente verleden geuit zijn op onder andere de sociale media, laten wij daar waar de onmacht naar buiten treedt. Houd er echter rekening mee, dat *UW* waarheid niet per definitie *DE* waarheid hoeft te zijn en kies uw woorden en opmerkingen daarom met zorg. Wij hebben ieders support hard nodig, juist nu.

De moord op Marius Bogaardt

Een dramatisch stuk geschiedenis uit Indisch Den Haag

Door: Hans Vogelsang

Frederick Bogaardt (1835-1902) en Maria Elizabeth Bogaardt-Van der Schalk (1836-1910) kregen op 23 mei 1867 een zoon, genaamd Frederick Marius. Het gezin woonde in Soerabaja, waar vader Frederick inmiddels een zeer welgestelde planter geworden was. Daarnaast had hij het gebracht tot chef van het Handelshuis Frazer-Eaton in Soerabaja. Kort voor 1880 keerde het vermogende gezin terug naar Nederland, waar het een luxe villa betrok op de hoek van de Sophialaan en het Plein 1813 in Den Haag. Zoon Marius werd op school gedaan op het elitaire Instituut Bouscholte, dat toen gelegen was op de hoek van de Koninginnegracht en wat nu heet de Dr. Kuiperstraat.

Op 23 september 1880 werd de toen 13-jarige Marius van

Frederick Marius Bogaardt (1867-1880)

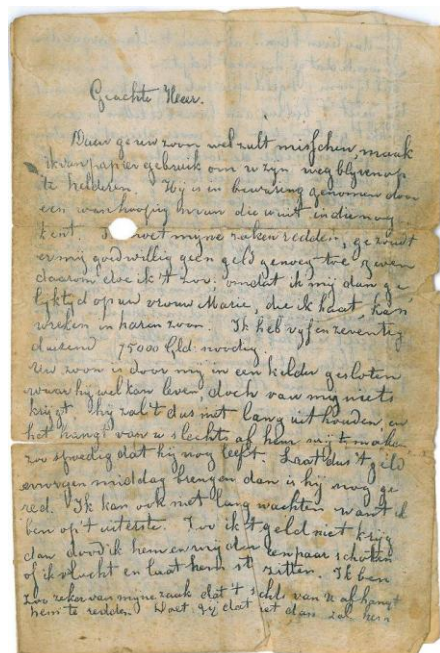
School opgehaald en ontvoerd. De dienstbode van het keurige eliteschooltje herinnerde zich: "Het was een keurige meneer, die

donderdagmiddag 23 september aanbelde bij het Instituut van de heer G.H. Bouscholte. Hij meldde zich met de woorden: 'Ik kom Marius Bogaardt halen; zijn vader wacht op ons in mijn huis in Scheveningen'".

De nietsvermoedende dienstbode gaf de boodschap door aan de betreffende leraar – het kwam wel vaker voor dat een leerling voortijdig werd opgehaald – en deze verontschuldigde de jongen uit zijn les. Marius gaf te kennen – volgens het relaas van de vrouw – dat hij de meneer wel kende en ging met hem mee in een klaarstaande vigilante (een huurkoetsje, vergelijkbaar met een taxi nu) richting Scheveningen. Marius werd echter door zijn ontvoerder meegenomen naar het Dekkersduin, op de plek die

nu bekend staat als het Nachtegaalplein aan het eind van de Fahrenheitstraat, niet ver van Houtrust. De dader had inmiddels een losgeldbrief gestuurd naar de ouders, die met de avondpost werd bezorgd en daarin een bedrag van 75.000 gulden eiste voor de vrijlating van hun zoon. De vader moest zijn dienstbode de volgende namiddag langs de Hoefkade laten lopen met het geld in een bruine envelop in de hand. Een tussenpersoon zou de envelop dan in ontvangst nemen.

Inmiddels was de koetsier van de vigilante achterhaald en onder-vraagd. Hij had de onbekende heer vanaf het Rijnstation (Station Staatsspoor) naar de school aan de Koninginnegracht gebracht. Daar had de heer een jongen opgehaald met wie hij weer instapte en moest hen langs de Laan van Meerdervoort naar een plek achter Zorgvliet brengen. Daar had de man afgerekend en was met de jongen de duinen ingelopen in de richting van Kijkduin. Na ontvangst van de losgeldbrief deed de vader aangifte bij de officier van Justitie, die hij goed kende, die onmiddellijk alle maatregelen nam

De losgeldbrief met daarin het ongebruikelijke koppelteken

om de jongen en zijn ontvoerder op te sporen. Het gehele duingebied tussen Zorgvliet en Kijkduin werd uitgekamd, maar pas de dag erna werd het lichaam van de jongen gevonden door duinwachters bij het Dekkersduin. De jongen was aan handen en voeten gebonden. Onderzoek wees uit dat de jongen vrijwel direct na zijn ontvoering om het leven was gebracht met minstens 12 steken met een dun wapen, vermoedelijk een degen.

Het beboste gedeelte van het Nachtegaalplein met in het midden het laantje waar het lichaam van Marius Bogaardt werd gevonden. (foto: Google Earth Streetview)

Het Dekkersduin is het huidige Nachtegaalplein en de plek waar de moord plaatsvond staat in de volksmond nog steeds bekend als het "Moordenaarslaantje", een voetpad op het beboste midden-gedeelte van het plein.

Dezelfde middag dat het ontzielde lichaam van Marius Bogaardt gevonden werd, grepen twee posterende agenten in burger op de Hoefkade een man in de kraag die enigszins voldeed aan het vage signalement dat door de koetsier en door de dienstbode van de school was opgegeven. Het was de 24-jarige Willem Marianus de Jongh, een gewezen sergeant in het Koninklijk Nederlands-Indische Leger. Deze was in die dagen volontair bij het Ministerie van Koloniën. Deze ontkende echter ten stelligste enige betrokkenheid en na een lang verhoor werd hij wegens ontbreken van bewijs weer heengezonden.

De moord zorgde voor een enorme commotie in Den Haag en de politie zette alles op alles om

de moordenaar te vinden. Zo werd de losgeldbrief in verscheidene kranten afgedrukt in de hoop de dader op het spoor te komen. Jacobus van de Bergh, een kritisch journalist, was het opgevallen dat de schrijver van de brief in het woord 's-Gravenhage een koppelteken gebruikte. Nu is dit al lange tijd normaal, maar in de negentiende eeuw was dit zeer ongebruikelijk. In de krant "De Amsterdammer" vestigde hij hier de aandacht op en dit werd gelezen door Emile Auguste Musquetier, een sergeant bij het leger. Hij vroeg een onderhoud aan met de schrijver van het artikel. Musquetier liet toen een aantal brieven zien aan Van de Bergh, geschreven door zijn vroegere vriend, W.M. de Jongh, met wie hij samen in Nederlands-Indië gediend had. In die brieven gebruikte deze consequent het koppelteken in de plaatsnaam 's-Gravenhage. Voldoende reden om aangifte te doen bij de politie. Doordat het handschrift overeenkomsten vertoonde – onder andere door het gebruik van het koppelteken – werd W.M. de Jongh opnieuw gearresteerd en in

staat van beschuldiging gesteld. Jaren daarna werd getwijfeld of de Jongh de echte dader was. Verdenkingen richtten zich ook op

ene Gerrit Kets, de aanstaande echtgenoot van de zus van De Jongh. Dit is echter nooit nader onderzocht en verzoeken om heropening van het onderzoek werden genegeerd.

Het misdrijf spreekt nu nog steeds tot de verbeelding, omdat eigenlijk nooit is achterhaald wat er feitelijk is gebeurd op die zwarte dag in de Haagse geschiedenis. De moord kwam ook nog op een andere manier in het nieuws. Daags na de moord en de publicatie van de losgeldbrief in de kranten, meldde zich de beroemde Indische schrijver Eduard Douwes Dekker (Multatuli) bij de politie. Hij zei dat hij het vermoeden had dat zijn zoon de schrijver van de losgeldbrief zou zijn, omdat hij ten eerste meende het handschrift te herkennen en ten tweede omdat hij zijn zoon, die geestelijk erg labiel was, tot zo iets in staat achtte. Toen zijn zoon het met veel stelligheid ontkende, reageerde Multatuli met de woorden: *"Precies zoals ik van mijn zoon verwacht, dat hij zou ontkennen het gedaan te hebben"*.

Toen hij later hoorde dat ene De Jongh van de moord verdacht

werd en gearresteerd was, Zou Multatuli gezegd hebben: *"Goed, Edu heeft het dus vrijwel zeker niet gedaan. Maar hij moet zich nu niet verbeelden dat het niet-vermoorden van de arme jongen zo'n verdienste is, die hem schoonwast van alle beroerdheid. Aan hem schrijf ik het niet, maar ik zal hem door Nonnie laten zeggen dat hij zich van onschuld aan een moord geen voetstuk behoeft te maken en dat het al schande genoeg is dat mensen die hem kennen, waaronder ik, het hem toe zou kunnen rekenen tot zo'n schanddaad in staat te worden geacht"*.

Het landhuis 'Engelenburg' in Brummen.

Sergeant Musquetier, die De Jongh aangaf, heeft nadien echter geen gemoedsrust meer gekend omdat vele van zijn militaire

kameraden hem zijn "verraad" kwalijk namen. Het heeft hem zodanig achtervolgd dat hij in 1887 een eind aan zijn leven maakte. W.M. de Jongh werd in december 1880 veroordeeld tot een levenslange gevangenisstraf, die later gewijzigd zou worden in 25 jaar onvoorwaardelijk. In 1905 kwam hij op vrije voeten, maar kon zijn draai niet meer vinden. Uiteindelijk pleegde ook hij in 1919 zelfmoord.

Niet lang na de moord verlieten de Bogaardts Den Haag en verhuisden naar het landhuis Engelenburg in Brummen (Gelderland), waar zij hun zoon lieten herbegraven op de algemene begraafplaats aldaar. Het huis aan de Sophialaan op de hoek van het Plein 1813 bleef lange tijd leeg staan om uiteindelijk te worden afgebroken. Op die plek staat nu al meer dan een eeuw het elegante gebouw van de Canadese ambassade.

Bloemen bloeien in de woestijn

Door: Joty ter Kulve

Als je de wreedheid en eindigheid van een Japans concentratiekamp aan den lijve hebt ondervonden dan heb je voor eeuwig (je hele leven) een litteken op je ziel.

Een kleinigheid bijv. kan je hard treffen: een Japanse vriend, die je overigens goed kent, die in een telefoongesprek zo geïrriteerd en woest wordt, dat hij de telefoon op de haak smijt. Geen excuses aanbiedt, notabene, je bent ook nog dertig jaar ouder, alleen een klein mailtje met de woorden: "Tja wat wil je van mij, ik ben geen moeder Theresa of Gandhi".

Op een dergelijk moment komt niet het verleden, het kamp alleen terug, maar dan vertegenwoordigt hij, dan handelt hij zoals de Japanners ons krijgsgevangenen behandelden. Met minachting, arrogantie als een minderwaardig soort onderkruipsel. En je kon niets terug zeggen, niets doen, je stond daar machteloos. Je dacht , had ik maar een geweer dan schoot ik hem in beide benen. Had ik maar zijn stok.... dan sloeg ik hem ook op zijn smoel. Dat betekende voor mij de oorlog. Het enige wapen dat je had: leren omgaan met al je negatieve

gevoelens, al je haat voor die mannen met hun gespleten ogen. Die spraken in een taal, die jij niet kende, die de macht hadden je te breken, te verkrachten en te doden. Leren je niet te zeer te identificeren met al deze gevoelens. Het waren immers maar wolken die kwamen en gingen.

Nu zeventig jaar later begrijp ik hoe belangrijk en vormend deze jaren voor mij zijn geweest. De kunst van overleven: leren je negatieve gevoelens te beheersen.

Als ik dit mijn kinderen en kleinkinderen kan doorgeven, dan heb ik misschien niet voor niets geleefd in die lange oorlog. Drie jaar als je veertien bent is zo lang.

Als je dit leert en ondanks alles hoop blijft houden, dan verdwijnt

ook de angst uit je leven en met de angst de conflicten. Achter elk conflict en elke oorlog zit angst.

Zijn Duitsland en Japan daarom kwaadaardige volken? Een vraag door Ian Buruma gesteld in zijn boek over de impact van de oorlog op Duitsland en Japan. Ik denk het niet; mensen zijn kwaadaardig niet volken.

In dit voor velen belangrijke herdenkingsjaar (70 jaar na WO II) kom ik voor mijzelf tot de conclusie: dat ik het geluk heb gehad al in de vijftiger jaren, kort na de oorlog, Japanners te ontmoeten. In een omgeving, die gericht was op verzoening tussen volken. Er was ruimte voor het ontdekken en leren omgaan met de wonden van een oorlog. Het was voor mij het begin van heling.

Nu in 2015 begrijp ik dat vrede niet iets statisch is. Iets wat je kunt vastleggen in verdragen en Instituten. Vrede, daar moet je voor vechten. Dat begint in jezelf.

Iemand zei eens tegen mij God heeft geen kinderen en kleinkinderen. Elke generatie opnieuw moet de weg naar vrede en gerechtigheid vinden.

Mijn kleindochter is nu net zo oud, achttien jaar, als ik was aan het eind van WO II. Zij is opgegroeid, met alles wat ik moest missen, veiligheid, goed onderwijs, ouders die je kunnen beschermen. En toch zal ook mijn lieve, lieve kleindochter haar weg door de woestijn gaan maken. Zo is het leven nu eenmaal en dan hoop ik dat zij net als ik de bloemen, die bloeien in de woestijn zal vinden.

zoekt donateurs

Het Indisch Platform behartigt de belangen van de Indische gemeenschap bij de Nederlandse overheid.

Stichting Het Indisch Platform - Postbus 85564 - 2508 CG Den Haag

www.indischplatform.nl

info@indischplatform.nl

Het Indisch Platform heeft de ANBI-status en dus is uw donatie een aftrekpost bij uw belastingaangifte

Ted Hielckert: 'Missie volbracht'

Na 25 jaar onvermoeibare inzet houdt veteraan Ted Hielckert het voor gezien. Zijn doelstellingen waren: de Indië-veteranen en de Nieuw-Guinea-veteranen in Zwolle op de kaart zetten, scholieren het verhaal van de veteranen in Nederlands-Indië en Nederlands Nieuw-Guinea vertellen en bovenal een Herdenkings monument realiseren voor deze veteranen in Zwolle. Ted Hielckert, de stem van de Zwolse veteranen heeft zijn missie volbracht en gerealiseerd wat hij begonnen is. Tevreden kan hij terugkijken op 25 jaar inzet voor 'zijn' kameraden en

hen de eer geven die zij zo zeer verdienen.

Toch is er één ding dat Ted niet

kan laten: gastdocent zijn op scholen. Het contact met de kinderen ligt hem zo na aan het hart en hij vindt het zo enorm belangrijk dat het verhaal van Nederlands-Indië en de offers en inspanningen van de veteranen wordt doorverteld aan de jonge generaties, dat hij dat voor geen prijs wil opgeven.

Zijn missie begon in 1990 op een zaterdagmarkt in Zwolle. Een collega-veteraan tikt hem op de schouder en zegt: "Ik heb gehoord dat jij bij de PTT in de ondernemingsraad zit. Dus dan kan je vast wel de vergaderingen

van de vereniging 'Contact Oud-Mariniers' voorzitten. Deze jonge vereniging is nog maar net gestart en de huidige voorzitter is er na een conflict met het landelijk bestuur mee gestopt. Zou jij zijn taak willen overnemen?" Zonder aarzeling zegt Ted Hielckert "Ja, dat wil ik wel".

En van daaruit rolde hij van het één in het ander. Nam zitting in veel organisaties en commissies, hij was afgevaardigde van zijn vereniging bij Het Indisch Platform en werd gastdocent op scholen namens het Veteranen-instituut. Hij zegt er zelf over: "Ik werd erin meegezogen. Je komt je eigen verleden tegen en ik begon het al gauw als een missie te beschouwen".

Ted heeft veel onrecht meegemaakt in zijn leven. Onrecht over het beeld dat is ontstaan over veteranen en over de Nederlandse militairen die uitgezonden werden naar Indië ten tijde van de politieke acties. Onrecht als veteraan terug te keren en beschimpt te worden vanwege misdaden die begaan zijn tegen de burgerbevolking in Indonesië en die nu met schreeuwende koppen alle kranten halen. Nederlandse militairen die alleen maar hun plicht deden worden nu neergezet als meedogenloze misdadigers die het

arme Indonesische volk niets dan ellende hebben bezorgd en dood en verderf hebben gebracht.

En het zijn vooral de mensen die tot de jongere generaties behoren en dus de waarheid niet kennen, die zich tegen de Indië-veteranen keren. In feite zijn ze tegen alles wat Nederlands is geweest in Indonesië. Zij willen zelfs teksten op standbeelden veranderen, ja zelfs standbeelden weghalen om iets dat zij menen te weten over het verleden, terwijl ze zelf die periode niet hebben meegemaakt, noch er op school de waarheid over hebben horen vertellen.

Gastlessen geven blijft hij doen

Ted heeft als vijfjarige moeten zien hoe in de Javaanse stad Semarang een groepje vrouwen uit een gebouw werden gehaald door Japanse militairen. "Ze moesten zich tot op de blote huid uitkleden midden op straat, ten aan-schouwen van ieder die voorbij liep. De vrouwen huilden en smeekten. Daarna werden ze

tegen een muur gezeten zonder pardon gefusilleerd. De lijken lieten de Japanners liggen als voorbeeld voor anderen". Deze en andere gruwelijke gebeurtenissen heeft hij jarenlang verdrongen. Totdat hij na een open hartoperatie nachtmerries krijgt.

De beelden komen terug. En ook de herinneringen aan zijn tijd als dienstplichtig marinier in Nieuw Guinea. Men constateert een posttraumatisch stresssyndroom. Misschien is zijn werk voor de veteranen en de mensen uit Indië wel zijn manier van verwerken; zijn therapie.

Nu Ted Hielckert inmiddels 75 jaar is geworden en hij zijn werk voor de veteranen al 25 jaar doet, vindt hij het een mooi moment om ermee te stoppen. "Afsluiten met een jubileum is het mooiste wat er is; vooral omdat je de doelen die je voor ogen had, hebt bereikt". Maar, zoals gezegd, het werken als gastdocent op scholen blijft hij doen, zolang hij nog het ene been voor het andere kan zetten. "De geschiedenis moet toch blijven voortleven".

Indisch, Indonesisch, of wat...

Door: Dr. Marlene de Vries

In de twee vorige edities behandelde de Indische fotograaf en NICC correspondent Armando Ello (website: 'Hoezo Indo') het begrip 'TwijfelIndo'. Daarin ging hij dieper in op het Indische gevoel, dat vrijwel altijd prevaleert, hoezeer het 'Indisch bloed' ook gemengd is met 'Europees bloed'. In aansluiting daarop past dit artikel zeker. De socioloog Dr. Marlene de

Vries behandelt dit onderwerp eveneens, zij het vanuit een ander gezichtspunt, namelijk 'Indisch' of 'Indonesisch'.

"Je bent Indisch? O, je bedoelt Indonesisch zeker!" De meeste Indo's zal deze opmerking bekend voorkomen. Indo's, mensen van gemengd Nederlands-Indonesisch komaf, vormen een van de grootste etnische minderheids-

groepen in ons land. Tussen 1945 en 1965 kwamen ca. 200.000 Indo's naar Nederland, omdat er voor hen geen plaats was in het postkoloniale Indonesië.

Toch blijken heel veel autochtone Nederlanders bitter weinig te weten over de Indo's. De gemiddelde Nederlander blijkt niet zo vaak op het idee te komen dat iemand Indisch is. En als ze horen dat zulks het geval is, zeggen ze

vaak: "O, Indonesisch". Ze weten vaak niet wat het verschil is tussen Indisch en Indonesisch. (evenmin trouwens als het verschil tussen Indisch en Indiaas, maar dat terzijde, red.).

Marlene de Vries deed voor het Instituut voor Migratie en Etnische Studies van de Universiteit van Amsterdam onderzoek naar de jonge generatie Indo's in Nederland. Niet voor niets verzucht een Indische vrouw in De Vries' boek: "Indisch is een gevoel": "Het lijkt wel of wij niet bestaan...." Ook in het huidige debat over de multiculturele samenleving worden Indo's zelden genoemd, zoals ook grootschalig onderzoek naar de integratie van deze groep geheel ontbreekt. Dat een dergelijk groot onderzoek nooit heeft plaatsgevonden, heeft te maken met het feit dat de Indische integratie geruisloos en nagenoeg probleem-loos is verlopen.

Niet zelden wordt er gesproken over een 'geruisloze assimilatie'. "Je hoort erg weinig over Indo's, omdat er nauwelijks problemen zijn geweest", meent Roy Melger. Deze Indische socioloog deed met financiële steun van de Stichting Het Gebaar onderzoek naar de sociaal-economische positie van de generatie Indo's die op jonge leeftijd naar Nederland kwam. "Alles liep zoals het lopen moest, dus er was geen reden om geld te steken in onderzoek naar de diepere oorzaken van eventuele problemen. Er waren geen onderwijsachterstanden, en ook beroepsmatig en cultureel waren Indo's onopvallend. Ze bouwden geen moskeeën of tempels, maar gingen op in de Nederlandse kerken".

Met hun onderzoeken proberen De Vries en Melger de lacune in de kennis over Indo's enigszins op te vullen, al moesten beiden zich bij gebrek aan geld tevreden stellen met kleinschalige onderzoeken.

Terwijl De Vries zich voornamelijk richtte op de Indische identiteit, keek Melger naar de sociale mobiliteit van de Indo's, die op jonge leeftijd naar Nederland kwamen. "Mijn onderzoek is voortgekomen uit een gevoel van oernieuwsgierigheid: Hoe is het de Indo's vergaan nadat zij naar Nederland zijn gekomen", legt Melker uit. "Zijn ze snel aan de bak gekomen, hebben ze door-gestudeerd en zijn ze verder goed geïntegreerd in de Nederlandse samenleving?"

Boek door: Marlene de Vries

In zijn boek: 'Vijftig jaar in het land van aankomst' concludeert de gepensioneerd socioloog dat de oudere generatie zich stevig heeft geworteld in de Nederlandse samenleving. "Ze doen in alle geledingen van onze maatschappij goed mee. Ongeveer 80 procent van de mensen die ik heb onder-vraagd, stemt bij verkiezingen, 42 procent is lid van een sport-vereniging en 41 procent heeft zich aangesloten bij een kerk-genootschap".

Van doorstuderen in Nederland was daarentegen slechts in een enkel geval sprake. "Ze zijn in Nederland eigenlijk meteen aan het werk gegaan en hebben erg weinig vervolgstudies gedaan". Hoewel de meeste oudere Indo's

relatief gemakkelijk een baan vonden, bleek uit het onderzoek van De Vries, dat het 'Indische erfgoed', waarbij bescheidenheid en beleefdheid naar leiding-gevendenden een grote rol speelt, wel een remmende factor tijdens de professionele carrière. De Indische Irene Ulrich (69), die op jonge leeftijd naar Nederland kwam, constateert dat haar gebrek aan assertiviteit haar wel degelijk in haar loopbaan heeft gehinderd. "Ik heb werkelijk alles gepikt wat ze mij vroegen en met mij deden. Steeds dacht ik: Als ze me beter kennen, gaan ze me wel beter honoreren". Dat gebeurde echter nooit. "Nu zie ik dat ik het anders had moeten aanpakken en dat ik door mijn opstelling bijvoorbeeld geen goed pensioen heb opgebouwd".

Volgens De Vries speelt de invloed van de koloniale erfenis dan ook een belangrijke rol bij de sociale mobiliteit van de Indo's, ook bij de 2^e generatie, die hier in Nederland geboren is. "De invloed van de ideeën en gedragingen die samenhangen met de koloniale verhoudingen, bleek tot mijn verrassing vaak erg groot te zijn. Zij zagen hoe hun ouders zich nederig opstelden jegens de autochtone Nederlanders en dat hebben zij zich onbewust eigen gemaakt. Ze groeien op met het idee dat Nederlanders meer waren dan zij en dat ze als Indo nooit zo hoog op de maatschappelijke ladder konden komen als de autochtone Nederlander".

Ook Irene Ulrich herinnert zich dat ze moest vechten tegen het idee dat de Nederlanders per definitie succesvoller zijn: "Mijn ouders droegen uit dat blank beter was. Mijn moeder had het ook steeds over mijn blanke buurmeisje: 'Ze doet dit en ze doet dat...'. Als ik dat zat werd, sputterde ik wel eens: 'Waarom neem je haar dan niet als dochter'. Ook het feit dat ik een Indonesisch vriendje had, werd niet geaccepteerd".

Voor de jongere generatie Indo's van nu blijkt de koloniale erfenis nauwelijks meer een rol te spelen. Dat heeft er volgens Marlene de Vries mee te maken dat ze een ander startpunt hebben dan de oudere generaties Indo's. "Om te beginnen hebben ze vaak maar één Indische ouder. Daardoor zien ze er lang niet allemaal Indisch uit en zijn ze van jongs af aan met autochtoon Nederlandse familie opgegroeid. Tevens zijn ze groot geworden in een andere tijd. Ze zaten op school met Turkse, Marokkaanse, of Surinaamse kinderen en waren niet de enige kinderen die 'anders' waren. Ze groeiden op in een Nederland dat gewend was aan mensen met een andere huidskleur, cultuur of godsdienst".

Door hun gunstige startpositie blijken de jongeren het bijzonder goed te doen in hun beroeps-carrière. Melger: "De jongere generatie heeft uitzonderlijk vaak doorgestudeerd. Terwijl de ouderen generaties veelal op een middenniveau zijn blijven steken, heeft de jonge garde nu wel leidinggevende posities bereikt".

Naast het ontbreken van de koloniale erfenis als een belemmerende factor, signaleert hij nog andere oorzaken voor het hoge scholings- en beroepsniveau van de jonge generatie Indo's. "Die is mede te danken aan het feit dat ze qua studiemogelijkheden in een 'gespreid bedje' kwamen. Bovendien ligt het ambitieniveau bij Indo's hoger dan bij autochtone Nederlanders. Indo's hebben altijd geprobeerd zich zo goed mogelijk aan te passen, maar wilden tegelijkertijd ook goed presteren. Dat laatste zat altijd helemaal vooraan in hun bewustzijn. Nu de remmende factor is weggefallen, prevaleert de prestatiedrang".

Veel jongere Indo's zijn zodanig geassimileerd, dat hun (deels) Indische komaf niet altijd meer

een rol speelt in hun leven. De Vries: "Voor de jongere generatie is het een eigen keuze of ze iets met de Indische achtergrond wil doen. Sommigen vinden het raar om zichzelf als 'Indisch' te bestempelen". Zo noemt de Indische Dunja Landegent (30) het enige Indische in haar leven het Indische eten. "Verder doe ik heel erg weinig met mijn Indische komaf. Zeker na het overlijden van opa en oma, die in de familie nog het meest Indisch waren. Het is soms zelfs zo erg, dat ik niet eens weet wat ik als Indische cultuur zou moeten benoemen of wat Indische tradities zijn".

Boek door: Roy Melger

Toch zijn er Indische jongeren die zich wel verdiepen in hun afkomst en hun aantal groeit gestaag. De Vries: "Sommige jongeren zijn er wel erg mee bezig. Vooral op de sites van Indische jongeren vind je de jongeren die zich vrij fanatiek met hun Indisch-zijn bezig houden. Soms gaan ze zelfs zover dat ze Indische of Indonesische woorden en uitdrukkingen gebruiken, terwijl ik zeker weet dat hun ouders Dat niet deden. Door die sites kun je een indruk krijgen over hoezeer de Indische identiteit bij deze jongeren leeft. Het gaat echter om een relatief kleine groep".

Hoewel de rol die de Indische roots in hun leven speelt verschilt, noemen oudere en jongere Indo's wel vaak dezelfde elementen die de Indische cultuur vormen. De eetcultuur wordt meestal als eerste genoemd, maar ook het gevoel dat het er in de Indische families gezelliger en minder 'opgeprikt' toegaat dan bij de meeste autochtoon Nederlandse families. Tevens vinden veel Indo's dat hun omgangsvormen nog steeds verschillen van de Nederlandse etiquette. De Vries: "In Indische ogen kan de assertiviteit van autochtone Nederlanders vaak doorschieten in botheid. De veelgeprezen 'eerlijkheid' en 'alles-moeten-kunnen-zeggen' ideologie staan op gespannen voet met de Indische neiging iemands gevoelens te ontzien.

Over het algemeen hebben Indo's wel waardering voor de Nederlandse tendens om gevoelens en gedachten uit te spreken – iets dat in de Indische kringen minder gebruikelijk is. Maar soms, vinden ze, gaan de Hollanders daarin gewoon te ver".

Ook het meedragen van een andere geschiedenis dan de autochtone Nederlanders zagen veel deelnemers aan het onderzoek als onderdeel van hun identiteit. "De generatie Indo's die in Nederlands-Indië is geboren en opgegroeid, is hun land uitgezet. Vaak zijn ze door de Japanse bezetting en de daaropvolgende Bersiap familieleden, vrienden of kennissen en bezittingen kwijtgeraakt. En vooral tijdens de Bersiap zijn de Nederlanders, inclusief Indo's, maar ook de Chinezen door bloeddorstige horden Indonesische jongeren opgejaagd, vermoord en soms letterlijk in mootjes gehakt. Zoiets blijft in je familie vanzelfsprekend na-echoën".

Voor Irene Ulrich geldt dat haar ervaringen in Nederlands-Indië

gedurende de Tweede Wereldoorlog pas jaren later weer een rol ging spelen. "Tijdens mijn huwelijk heb ik mijn Indische identiteit weggemoffeld. Wat ik inde oorlog en de gevaarlijke periode daarna heb meegemaakt, heb ik zelfs mijn man nooit verteld, laat staan er mijn kinderen mee opgezadeld. Rond mijn veertigste raakte ik in een identiteitscrisis en werd ik opeens geconfronteerd met de vraag: 'Wie ben ik eigenlijk?' Ik ben me ervan bewust dat de ervaringen, vooral uit mijn kinderjaren, mij gevormd hebben. Mijn leven was opgebouwd uit angstconfrontaties, luguberheden en bedreigingen tijdens de oorlog met Japan en de Indonesische vrijheidstrijd daarna".

Door die andere geschiedenis voelen sommige Indo's zich een stuk minder vanzelfsprekend Nederlander dan de autochtone Nederlanders. "Ik ben niet echt een Nederlanders, maar ook geen allochtoon", meent Irene Ulrich. "Ik zit er ergens tussenin. Mijn

gevoel is Oosters en mijn verstand Westers. Ik denk en praat vanuit Westerse standpunten, maar voel me meer wereldburger. Of ik nu in China ben, in Amerika of in Nederland.... ik voel me eigenlijk overal thuis en ik kan mij ook heel goed inleven in andere volken".

Hoewel de Indische cultuur voor sommige Indo's nog springlevend is, constateert De Vries in haar boek toch dat de invloed van de Indische culturele erfenis voor alle generaties in kracht en invloed aan het afnemen is. "Ik denk dat de Indische cultuur aan het verwateren is, alleen al door het feit dat een groot deel van de jongere generatie maar één Indische ouder heeft. Er is geen voeding meer vanuit de herkomstlanden zoals bij Turken, Marokkanen of zelfs Surinamers. Het ziet er naar uit dat de Indische afkomst in de toekomst meer een soort voetnoot in iemands levensverhaal zal zijn, dan een substantieel onderdeel ervan", meent De Vries. Dunja

Landegent betreurt het langzaam uitsterven van de Indische cultuur. "Het is heel jammer dat het verdwijnt, want het is toch een belangrijk stuk van je identiteit. Ik heb het mijn ouders eigenlijk een beetje kwalijk genomen dat zij mij geen Indonesisch hebben geleerd. Ik was eens aan het werk in een winkel toen een Nederlandse man op mij afkwam en Indonesisch tegen mij begon te spreken. Ik kon niets terugzeggen. Ik vond dat heel erg: hij wel en ik als Indo niet...."

Roy Melger ziet het verwateren van de Indische cultuur als een onvermijdelijkheid, die geen reden tot verdriet is. "Ja, ik ben ervan overtuigd dat we een uitstervend ras zijn. En nee, dat is niet erg. Want voor alle immigrantengroepen geldt dat ze op de langere termijn alleen nog in hun eigen kringen iets aan de eigen identiteit en cultuur doen".

(Bron: Nieuwsbrief LV-INOG)

Gouden Buffel voor Herman Bussemaker

De geschiedenis van Nederlands-Indië lijkt de laatste tijd steeds meer te worden gepolitiseerd. En het begrip "tijd" heeft daarin meerdere dimensies. Het gaat over ons verleden, maar evenzeer

over hoe wij met dat verleden zijn omgegaan. Na een zorgvuldige overweging heeft de jury een beslissing genomen. De Gouden Buffel 2014 (de prijs voor degene die het afgelopen jaar de geschiedenis van Nederlands-Indië onder de aandacht van het grote publiek heeft gebracht), gaat dit keer naar: Herman Bussemaker. De Jury bestond uit: Prof. Dr. G.J. Oostindie, Dr. J. Somers en Drs. B.R. Immerzeel.

Juryrapport

"Na zijn pensionering gooide Herman Bussemaker het roer om en werd historicus. Bijzonder genoeg groeide hij de afgelopen jaren uit tot de meest spraakmakende geschiedkundige

uit Indische kringen. Zijn boek "Bersiap! Opstand in het paradijs (2015) is nog steeds verreweg het

belangrijkste werk over de jaren 1945 – 1946. Met zijn laatste publicatie "Indisch Verdriet" uit 2014 heeft Bussemaker niet alleen getoond een historicus pur sang te zijn, maar ook nog heel strijdbaar. Indisch Verdriet is een zeer scherpe analyse van het lot dat de Indische gemeenschap heeft getroffen na de aankomst in Nederland. Op de cover van het boek zien we repatrianten de scheepstrap afdalen. Onderaan de trap een ambtenaar. Het zou

de ambtenaar kunnen zijn die Bussemaker in zijn boek beschuldigt van de kille ontvangst. De jury ziet echter graag een beeltenis van Herman Bussemaker zelf, op de rug gezien, die de nieuw-aangekomenen vraagt naar hun ervaringen en daar verslag van doet. Zonder al teveel rancune, maar zakelijk zoals dat hoort.

Dat hij in Indisch Verdriet soms moeite heeft met de beschrijving van zijn eigen rol in deze zo belangrijke geschiedenis en af en toe iets teveel in details treedt, zij hem vergeven. De waarde van deze publicatie zal met de jaren groeien; niet alleen door zijn heldere en controleerbare beschrijving van alle na-oorlogse contacten van de Indische gemeenschap met de overheid in Nederland, maar vooral ook omdat het de basis vormt voor de

recente onderhandelingen tussen het Indisch Platform en diezelfde overheid.

Herman Bussemaker in gesprek met enkele leden van de Tweede Kamer

De jury feliciteert Herman van harte en hoopt dat Indisch Verdriet datgene bewerkstelligt wat het heeft beoogd: erkenning – ten volle – van de wensen van de Indische gemeenschap.

Bron: Java Post

Actie comité "Traktaat van Wassenaar '66"

Een nieuwe Indische petitie gelanceerd door ICM

Op 3 juli 2015 is een nieuwe Indische petitie gelanceerd, waarvoor wij hier graag uw aandacht vragen. Op 7 september 1966 werd na lang onderhandelen tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Indonesia een verdrag gesloten, dat bekend staat onder de naam: "Traktaat van Wassenaar". Hierin sloten beide landen een overeenkomst over onder andere een bedrag van **689 miljoen gulden** dat zou worden overgemaakt door Indonesië aan Nederland. Het bedrag van zou moeten worden uitgekeerd als voldoening van claims van particulieren. Aan de bekendmaking hiervan en de oproep aan particulieren zou volgens de regering voldoende aandacht zijn besteed. Publicatie is gebeurd in het Reformatorisch Dagblad en in de Staatscourant. Allebei kranten, die slechts door een zeer beperkt

deel van de Nederlandse bevolking gelezen worden. In hoeverre de overheid dit dan als het "besteden van voldoende aandacht" wil kenschetsen, is vooralsnog erg onduidelijk.

Ondertekening van het verdrag van Linggarjati door de ministers Sjahrir en Schermerhorn.

Ten uitvoerlegging van het Traktaat

Het Traktaat van Wassenaar is in 1966 ondertekend door de

toenmalige Indonesische regering en de toenmalige Nederlandse regering. Het bedrag is reeds lang door Indonesië overgemaakt, maar er wordt nog steeds niet voldaan aan de overeenkomst om het bedrag ook aan de Indische gemeenschap uit te keren. Binnen de Indische gemeenschap is nu ICM-online, de Indische Internetkrant, een initiatief gestart, teneinde de Nederlandse Staat te sommen uitvoering te geven aan Het Traktaat van Wassenaar en de daarbij behorende gelden vrij te maken ter uitkering aan hen die er recht op hebben. Ter illustratie dient het boek: "To forget the past in favour of the future" – Nederland, Indonesië en de financiële overeenkomst van 1966: onderhandelingen, regeling en uitvoering. Auteurs: J.J.P. de Jong en D.M.E. Lessing-Sutherland Uitgave van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, 2004. De

laatste betaling door Indonesië is in het jaar 2001 voldaan. Inmiddels zou het gaan om (incl. inflatie en rente op rente) een bedrag van ca. 2,4 miljoen euro.

Petitie

Teneinde deze sommatie kracht bij te zetten, is ICM-online een petitie gestart, die zowel op papier (in de ICM-stand op bijna alle komende Pasars) als ook digitaal (via aan het eind van dit artikel vermelde LINK) ondertekenbaar is. Deze petitie zal de Nederlandse Staat moeten overtuigen om nu ook uitvoering te geven aan de overeenkomst die nu bijna 50 jaar geleden door de twee landen ondertekend is. Om een en ander juridisch te begeleiden is een Collectief Advocaten kantoor in Jakarta in de arm genomen. Deze meldde na een onderzoek in Indonesië, dat men in Indonesië "not amused" is.

Tekst Petitie "TvW-'66"

Wij, De Nederlands-Indische gemeenschap en allen die zich hiermee verwant voelen of zijn,

Constateren dat de Nederlandse regering al bijna 50 jaar de afspraken zoals die in het 'Traktaat van Wassenaar 1966' zijn overeengekomen negeert. De Nederlandse staat heeft de Nederlanders en Nederlandse staatsburgers van Indische afkomst het recht ontzegd op schadeloosstelling voor het verlies van bezittingen, banktegoeden en dergelijke, als gevolg van oorlogshandelingen, niet alleen tijdens de Japanse overheersing in 1942-1945, maar ook tijdens de Bersiap en de daarop volgende Nederlandse oorlog, te weten de twee 'Politionele Acties', alsmede de gevolgen van de Ronde Tafel Conferentie van Linggarjati. De Nederlands-Indische gemeenschap en allen die zich hiermee verwant voelen of zijn,

Verzoeken met klem dat de Nederlandse regering in navolging van "De Indische Kwestie" overgaat tot het uitvoering geven van het 'Traktaat van Wassenaar', dan wel onderhandelingen opent met het Advocaten Team van Jakarta (ATJ) en het "Actie comité TvW'66", welk team in deze door laatstgenoemde in en buiten rechte wordt vertegenwoordigd, met de intentie tot nakoming van

de afspraken, vermeld in voornoemd verdrag, teneinde tot een bevredigende financiële regeling te komen voor ieder die er recht op heeft.

Ondertekenen

Kijkt u in de Pasar Kalender aan het eind van deze editie van NICC Magazine waar bij u in de buurt een Pasar Malam gehouden wordt en meldt u daar bij de stand van ICM-online. Daar kunt u in persoon de petitie ondertekenen. Op de website www.icm-online.nl vindt u onder de rubriek Petitie.nl bij het kopje: "Voor nadere informatie, instructie en updates" alle recente info over de petitie, als u op "DOORGAAN" klikt. Daar ziet u ook de locaties waar u de ICM-stand kunt vinden om uw handtekening persoonlijk te zetten. Gebruik onderstaande LINK om de petitie DIGITAAL te ondertekenen.

<http://uitbetalentvw66.petities.nl/>

Indo Rock ons cultureel paradepaardje? (18) door: Albert van Prehn

Indo Rock ons paradepaardje? Het wordt zo langzamerhand tijd dat we dit hoofdstuk gaan afsluiten. Er is al zoveel geschreven en gezegd en ikzelf heb al zoveel discussies moeten voeren omtrent de inhoud van de benaming. Velen weten al niet anders dan dat de Indo Rock benaming realiteit is. Ik heb zo mijn bedenkingen en gezien het regelrecht kopiëren is van de Amerikaanse muziek, wel met een eigen interpretatie dat wel, zou ik het liever gezien hebben dat de benaming net zo op het Indo-zijn werd geënt. Niet omdat ik mij

Crazy Rockers

ervoor schaam maar eerder omdat ik denk dat je onze voorbeelden ermee te kort doet. Ik zou het Indo-American style noemen, dan doe je de waarheid recht. Oké nu weten we het wel, wat de oude

muziek betreft vinden wij heden ten dage nog slechts een enkeling die op de wijze van toen speelt, zelfs de ouder geworden jago's van toen zoals de Crazy Rockers en noem nog wat van die bands, spelen het niet meer op die oude wijze, men wil dat misschien niet meer erkennen maar ook daar is de tijd gaan gelden. Neem de gebroeders Poetiray, met hun voorman Bennie nou eens. Ik moet zeggen dat het bijna de oude stijl is. En.... hij zal dan waarschijnlijk de enige nog zijn met zijn Java Guitars.

In Duitsland hadden we de Indonesian Revival Band die niet meer bestaat helaas en zo vindt je her en der nog fragmenten van de oude glorie.

De meeste Indo muzikanten spelen een algemeen repertoire en het doet er niet toe wat je speelt, als je het maar geen Indo Rock gaat noemen want ook al ben ik het niet met de naam eens, dat is er niet meer. Zo af en toe probeert men een fragment te laten horen maar als ik eerlijk ben moet ik constateren dat het slechts een schijn is van het origineel. Ik denk dat de ouder wordende helden en de huidige tweede en derde generaties het op hun eigen manier spelen, beïnvloed door allerlei moderne muziek en smaak.

En ik zelf? Zo nu en dan speel ik een nummertje uit die tijd en ook ik moet zeggen dat het er niet echt op lijkt, mijn interpretatie is nu onderhevig aan de andere muziekgevoelens, de uitingen van het muziek maken bedoel ik ermee. Maar is dat niet goed? natuurlijk wel, immers muziek maken is gebonden aan de uitingen van jouw gevoelens op dat moment en de Indo muzikant blijf met passie spelen, ook al zijn er vele invloeden van zoveel stijlen in verweven en wij het geen Indo Ro... eh dingetjes meer kunnen noemen. "Vorbei ist die Zeit" zeggen de Duitsers en zo is het. Het is in feite in Duitsland geëindigd. In de jaren tachtig was er nog even een opleving maar nu is het vrijwel afgelopen. Zelf vind ik persoonlijk dat de Indo muzikant zich een ander imago heeft aangemeten dan die van entertainer pur sang.

Albert van Prehn

De vele Indische feestjes, kumpulans geheten, eisen steeds meer dat de bands het publiek bedienen om het te laten dansen. Tanzmuzik? Aber nein, nicht nicht doch? Ik hoop niet dat het zo zal zijn dat we als automatische jukeboxen gaan fungeren en dat er toch nog wel eigen initiatieven mogen bestaan, want als dat niet zo is dan vervallen we in een monotone massa. Het is nu al zo dat bijna iedere band het gelijke repertoire heeft, al merk ik her en der dat men toch het besef krijgt dat verandering en anders willen zijn sterker wordt. Wat is er dan nog over van de oude tijd? Ik denk voornamelijk herinneringen en het gekke is dat juist bij de Hollanders meer bewaard is gebleven dan bij de gemiddelde Indische man of vrouw. Zo zijn er Nederlanders die een verzameling opgebouwd hebben en die ook veel meer waardering hechten aan

die muziek dan de gemiddelde Indo. Die staat er wat nuchterder tegenover.

Af en toe vindt er een revival plaats in ons land of in Duitsland, de Indo Rock gala's hebben er mijns inziens er ook niet aan meegeholpen om het fenomeen in stand te houden, we worden gewoon te oud en de nieuwe generaties verbinden hun eigen smaak en interpretaties aan hun muziek. Dat is alleen maar goed. Stilstaan betekent immers achteruitgang?

Het wordt tijd voor echte vernieuwing of verandering en persoonlijk hoop ik dat de concerten meer in opkomst zullen komen. Muziek die je van binnen voelt, niet omdat je een dansende massa moet vermaken. Al blijft het heel belangrijk. Ik hoop nog steeds dat de organisatoren er een element bij zullen voegen, namelijk een lekker tussendoortje van een act die in staat is om het publiek te ontroeren, te boeien en te enthousiasmeren. Een concert dus waarbij je kunt dansen maar voornamelijk naar kan luisteren.

Is het niet tijd dat onze muzikanten daarvoor gaan kiezen? Het stelt je in staat je te bewijzen als muzikant of band, muziek maken kan iedereen maar een concert geven waar je jouw publiek blijft boeien dat is een andere opgave. We moeten er maar eens over gaan nadenken, voordat we geheel verdwenen zijn.

Wel eens gedacht aan adverteren in NICC Magazine?

Uw product of dienst wordt door minstens 100.000 mensen opgemerkt.

Vraag vrijblijvend onze advertentieformaten en tarieven aan

info@indisch-centrum-den Haag.nl

Reparatie van iPhone, iPad en nu ook android. Klik [hier](http://www.borca-online.nl/iphone-en-ipad-reparatie) voor de aanbieding
<http://www.borca-online.nl/iphone-en-ipad-reparatie>

Borca **Online**
Computer **Service**

Weimarstraat 39
2562 GP Den Haag
070-364 2806
www.borca-online.nl

Op zoek naar de 'Stengan Didong'

Door: Jaak-Henri Poortman

Een 'Stengan Didong' is een uitdrukking die komt uit de 'soldatentaal' en is eigenlijk een verbastering van: 'stenga dis donc' oftewel: een halve Fransman, met andere woorden: een Belg. In het Koninklijk Nederlands-Indische Leger (KNIL) hebben in de periode van 1816 tot 1930 in totaal 24.300 mensen gediend die de Belgische nationaliteit hadden. Zeker een niet mis te verstaan aantal en daarmee vormden zij ca. 20 % van de Europese militairen in dienst van het KNIL.

Veel van deze Belgen zijn nooit naar hun vaderland teruggekeerd. Ze stierven aan allerlei ziekten of kwamen om het leven tijdens een van de vele militaire acties die in de loop van de geschiedenis in de Indische archipel plaatsvonden. Van hen die dit alles overleefden en na hun militaire verplichtingen hun heil zochten in de burgermaatschappij (of die 'bleven' zoals ze toen zeiden) waren de Belgen procentueel veel groter in aantal dan bijvoorbeeld de Nederlanders. Van de Belgen ging amper 25 % ooit terug naar hun vaderland.

Van de Nederlanders bleef slechts nauwelijks 20 % uiteindelijk in Indië.

Natuurlijk had dit een reden. Veel van de Belgen waren deserteurs uit het Belgische leger. En zij konden eenvoudigweg niet terug naar hun vaderland, omdat daar hen de gendarmen en tenslotte de krijgsraad wachtte. Pas in 1909, met het aantreden van de humane Koning Albert I, veranderde dit en werd aan de deserteurs gratie aangeboden.

Voor velen van hen was dit natuurlijk veel te laat. De meesten waren al genaturaliseerd en meer 'verindischt' zoals men dat noemde. En wat belangrijker was, zij hadden in Indië al een levensgezellin van Indo-Europese of inheemse origine gevonden met wie ze een gezin stichtten.

Velen van deze Belgen trouwden na hun militaire dienst met deze vrouwen. Het was dan ook niet zo verwonderlijk dat de Belgen voor de vaak armere inheemse meisjes een betere en vooral een meer zekere partij waren dan de

Nederlander. De inheemse vrouwen prefereerden de 'Stengan Didong' omdat ze dan verzekerd waren dat ze in Indië bleven.

Waarom deze oproep aan de Indische en ook de Indonesische gemeenschap in Nederland? Omdat ik in verband met het schrijven van een boek op zoek ben naar de afstammelingen van deze Belgische jongens. Wie weet nog de naam van de Belgische stamvader (Vlaams of Waals) en weet nog van waar in België hij uiteindelijk afkomstig was? Een persoonlijk verhaal mag best, maar mij is het meer te doen om de getuigenissen, dat er uit de verbintenis tussen een Belg en een inheems of Indo-Europees meisje iets schoons geboren is en daardoor deel uitmaakt van de grote Indo-Europese familie. Mijn hartelijke dank voor uw hulp.

Jaak-Henri Poortman
Paalstraat 25, 2223 Schriek,
België
e-mail: jaak-fernanda@skynet.be

Indië-Herdenking 2015

Zoals ieder jaar besteden wij ook dit jaar weer extra aandacht aan de Indië-Herdenking op 15 augustus. Voor alle verenigingen en andere Indische organisaties geldt: leest u onze Herdenkings Special van 2014 even door (www.indisch-centrum-den Haag.nl >> Menu Nieuwsbrieven >> augustus 2014). Grote kans dat uw organisatie erbij staat.

Het World Forum

Controleert u dan de gegevens en waar nodig, geeft u ons dan de juiste updates door. Dan bent u ervan verzekerd dat in de nieuwe editie van dit jaar uw vermelding er op de correcte manier in komt te staan. Anders moeten wij via uw website er achter komen of de

gegevens nog kloppen (afgezien van de dag) en op goed geluk deze proberen aan te passen, waardoor vergissingen tot de mogelijkheden behoren. En juist in zo'n belangrijke uitgave als de Herdenkings Special willen we dat voorkomen.

Voor u vervelend als niet de juiste gegevens staan vermeld, maar evenzeer voor ons als wij na verzoek geen reactie mogen ontvangen, maar wel achteraf het verwijt krijgen dat de gegevens niet kloppen. Doe ons en uzelf dus het plezier en geeft u de juiste data even door. En bovenal, wanneer uw organisatie er niet bij staat, nodigen wij u graag uit ons uw herdenking te laten weten, met een foto van uw monument erbij. Wij danken u voor uw te nemen moeite.

De DEADLINE voor het inleveren van uw gegevens is 4 augustus 2015. De verschijning van de Herdenkings Special is eerder dan normaal, namelijk op 10 augustus.

Het Zuiderstrand Theater

Verder zij nog vermeld dat de Nationale Indië-Herdenking die normaliter altijd in het World Forum in Den Haag wordt gehouden, verplaatst is naar het ZUIDERSTRAND THEATER aan het eind van de Kranenburgweg in het Scheveningse Havengebied op het voormalige Norfolkterrein. Het World Forum is namelijk GESLOTEN in verband met een noodzakelijke grondige renovatie. Aldaar is ook ruim voldoende parkeergelegenheid. Het vervoer naar het Nationaal Indië Monument en weer terug zal geheel met bussen geschieden. Meer hierover en tevens het programma van de dag vindt u in onze volgende editie.

Korte berichten

Chinezen lopen gevaar in Turkije

De Chinese ambassadeur in Turkije waarschuwt zijn landgenoten in dat land voor anti-Chinese gevoelens in Istanbul. In de Turkse hoofdstad wordt heftig gedemonstreerd tegen de vermeende onderdrukking van Oeigoeren in de Chinese provincie Xinjiang.

Op de website van de ambassade is te lezen dat Chinese bezoekers van het islamitische land op hun hoede moeten zijn en beter niet alleen over straat kunnen lopen. Ook wordt toeristen afgeraden om zich nabij demonstraties te begeven en die vooral niet te fotograferen. In Istanbul wordt

gedemonstreerd tegen de Chinese houding tegenover de islamitische Oeigoerse minderheid in de meest westelijke provincie Xinjiang. Volgens Turkse waarnemers wordt het moslims daar onmogelijke gemaakt om te vasten tijdens de ramadan.

In Beijing wordt dit ontkend, maar instructies op websites van lokale overheden in die provincie laten een heel ander beeld zien. Lokale partijleden wordt dringend

geadviseerd om niet te vasten en een oog open te houden voor een ieder, waaronder studenten op overheidscholen, om eveneens niet mee te doen aan de islamitische vastenmaand.

Turkse demonstranten hebben twee weken geleden Chinese vlaggen verbrand en vielen Chinees uitziende bezoekers van Istanbul aan. Van een Chinees restaurant zijn de ruiten ingegooid door boze gelovigen.

Bron: aziatischetijger.nl

Plastik rijst ontdekt in Indonesië

Rijst die er uit ziet als rijst maar geen rijst is. Lokale autoriteiten hebben op verschillende markten

in Bekasi, West-Java, neprijsst aangetroffen. De rijst is gemaakt van grondstoffen die onder meer worden gebruikt voor het maken van plastik. Plastik rijst dus. De lokale autoriteiten hebben meteen een onderzoek ingesteld. Rijst waarvan vermoed wordt dat het plastik rijst betreft, is voor onderzoek naar het laboratorium gebracht. Verschillende testen hebben uitgewezen dat de rijst grondstoffen bevat die gebruikt worden voor het maken van plastik producten en daarom zeer schadelijk zijn voor de gezondheid.

Rijst is het hoofdbestanddeel van de Indonesische keuken. In sommige Indonesische gezinnen wordt soms wel drie keer per dag rijst gegeten. Het nieuws over de plastik rijst houdt menig Indonesiër in zijn greep.

De Indonesische media hebben daarom een lijst samengesteld met karakteristieken van plastik rijst. Een van de eigenschappen van plastik rijst is dat de korrels bijna transparant zijn. Een echte rijstkorrel heeft een witte

kern. Wanneer je plastik rijstkorrels in een kom water doet, blijven de korrels op het water drijven. Echte rijstkorrels zinken naar beneden. Bovendien ruikt plastik rijst niet naar rijst.

Op 15 augustus dragen wij de 'Melati'

Iedereen kent wel het gebruik van de Engelsen om in de week van de herdenking van de Eerste Wereldoorlog als teken van herdenking de 'Klaproos' te dragen. Het Indisch Herinnerings Centrum en de Stichting Herdenking 15 augustus 1945 introduceren nu de 'Melati' (de Indische jasmijn) om in ieder geval op 15 augustus te dragen. De reversspeld is te bestellen bij o.a. het Indisch Herinnerings Centrum tegen de prijs van slechts € 2,50 per stuk. Kijk hiervoor op de website: www.indischherinneringscentrum.nl of www.indieherdenking.nl

ICM YouTube kanaal

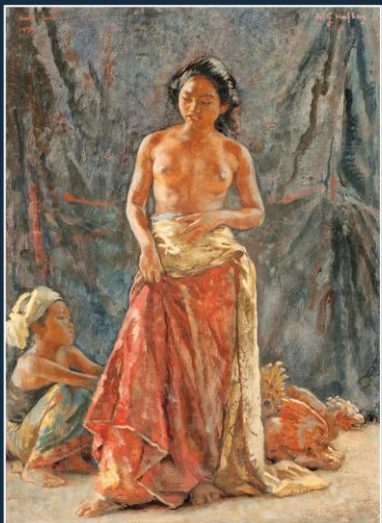

<https://www.youtube.com/user/multiICM>

ZEEUWS VEILINGHUIS

GEVRAAGD:
INDISCHE SCHILDERIJEN

W. G. Hofker (1902-1981)
Hamerprijs: € 600.000,-

Herengracht 74, 4331 PX Middelburg
Tel. 0118 - 650 680
WWW.ZEEUWSVEILINGHUIS.NL

(advertentie)

meer dan 8200 abonnees

Nieuwe documentairefilm in de maak

Filmproducent 'Holland Harbour', bekend van de documentaires "Buitenkampers" en "Het jaar 2602" is bezig met de voorbereidingen voor een nieuwe documentaire over militairen die hebben gediend in Nederlands-

Indië / Indonesië in de jaren 1945 tot 1950. Ook dit project wordt gemaakt in samenwerking met de Stichting Verfilming Japanse Bezetting 1942-45.

De filmmakers zijn momenteel op zoek naar familieleden van de

tweede en derde generatie van deze veteranen. Kinderen en kleinkinderen die op het ogenblik hun familiegeschiedenis in kaart (gaan) brengen en die graag willen weten wat hun vader of opa (in enkele gevallen moeder of

oma) nu eigenlijk heeft meegemaakt in Indië. Misschien een periode waarover hij nog nooit open is geweest of erg weinig over heeft losgelaten, maar waarvan bijvoorbeeld wel nog wat foto's, dagboeken, brieven, medailles, wapens, en dergelijke bewaard zijn gebleven.

De regisseur vertelt: "Mijn naam is Debbie Kleijn, documentairemaker en werd benaderd door Nadadja Kemper van Holland Harbour om het derde deel van de trilogie over de tijd in Nederlands-Indië tussen 1940 en 1950 invulling te geven. Na de verhalen van kinderen in de Jappenkampen en van de Buitenkampers, kwamen we tot de conclusie dat het derde deel zou moeten gaan over de jongens die in de jaren 1945-1950 hebben gediend in Nederlands-Indië. Een

roerige tijd, waarover wij graag aan de hand van persoonlijke verhalen een reconstructie willen maken. Hoe was die tijd voor die jonge jongens? In wat voor situatie zaten ze eigenlijk en wat waren hun motieven en idealen? Wat troffen ze aan en hoe gingen ze daarmee om? En hoe was het om na die periode weer terug in Nederland een leven op te bouwen?"

"De grootvader van mijn eigen partner diende in het KNIL. Voor mij een extra motivatie om deze geschiedenis van KNIL-ers, dienstplichtigen en oorlogsvrijwilligers in een documentaire te visualiseren. Wij willen graag aan de hand van persoonlijke ervaringen en van dierbare bezittingen uit die tijd deze geschiedenis in kaart brengen en invoelbaar maken hoe

het daar geweest zou moeten zijn. Voor welke keuzes hebben deze jonge jongens destijds gestaan. Wij zijn benieuwd hoe de zoektocht zich gaat ontvouwen. Welke informatie u gaandeweg op het spoor bent gekomen en welke stappen u nog gaat ondernemen. Voor ons is het belangrijk om met allerlei ervaringsdeskundigen of betrokkenen te praten om helder te krijgen hoe we dit onderwerp het best in beeld kunnen brengen en inhoudelijk vorm kunnen geven".

Voor de eerste aanzet van de zoektocht komen wij graag in contact met mensen die deze periode hebben meegemaakt of met mensen wiens vader of grootvader heeft gediend in voormalig Nederlands-Indië in de periode 1945-1950.

Teken de petitie 'Traktaat van Wassenaar 1966' op: <http://uitbetalentvw66.petities.nl/>

Recept van de maand

Een 'must' bij elke rijsttafel: het heerlijke Indische zoetzuur van verse groenten kunt u natuurlijk in een pot kopen. Maar het is eenvoudig zelf te maken en dan veel lekkerder.

Ingrediënten:

200 gr. snijbonen, 400 gram witte kool, 300 gr. taugé, 200 gr. worteltjes, 1 rode paprika, 1/2 komkommer, handje bloemkool-roosjes, 2 fijngesneden rode uien, 3 tenen knoflook, 1 verse lombok, 2 tl. laos, 3 tl. djahé, 3 tl. koenjit, 5 geraspte kemirnoten (of uit de hakmolen van de staafmixer), 3 el. bruine suiker, 1/2 l. witte azijn, 1/2 l. water.

Bereiding: Maak alle groenten goed schoon en snijd ze in kleine stukjes. Breng het azijn/water-

mengsel aan de kook en doe hier de wortel, witte kool en snijbonen in. Zodra het weer kookt, een halve minuut zacht laten doorpruttelen. Dan de bloemkool en

komkommer erbij. Zodra dit aan de kook komt, hittebron uitdoen. Doe dan pas de taugé erbij. Doe de uien, kemirnoten, lombok, knoflook, suiker en de overige kruiden in een hakmolentje van de staafmixer en maal alles (maar

niet heel fijn). Fruit dit mengsel even aan in een wok met een klein scheutje olie, tot alles glazig wordt. Doe vervolgens dit mengsel door de groenten en meng alles goed. Breng dan alles weer voorzichtig aan de kook en zodra dat gebeurt de hittebron direct weer uit. Proef even of het zuur genoeg is of misschien te zuur. Desnoods wat azijn of anders suiker toevoegen. Niet pittig genoeg, doe er dan nog een beetje sambal oelek bij. Vul met alles een aantal glazen potjes (goed schoonmaken met kokend water en soda) en sluit de deksels en laat vervolgens helemaal afkoelen. Zo is de atjar nog wekenlang houdbaar in de koeling.

Selamat makan

CREAPRO
VERTALINGEN
■
Den Haag

Vertalingen van en naar alle talen en de moedertaal
Speciaal: technisch, medisch, juridisch en commercieel
Snelheid en kwaliteit tegen een redelijke prijs

SINDS 1989 HET VERTAALBUREAU
DAT U ZORGEN UIT HANDEN NEEMT

Galileïstraat 18 - 2561 TE Den Haag - tel: 070-362 05 89 - fax: 070-362 56 64
@: creapro@worldonline.nl W: www.creapro.myplaces.nl

DAT IS ANDERE TAAL...!

(advertentie)

Het beste van CinemAsia in Amsterdam

CinemAsia vertoont op woensdag 24 juni de prijswinnaars van de CinemAsia Juryprijs 2015 in Kriterion aan de Roeterstraat in Amsterdam. 'The Best of CinemAsia 2015' avond start met de briljante Chinese zwarte komedie film THE COFFIN IN THE MOUNTAIN, die na Taipei en Venetië ook in Amsterdam werd geprezen als "een film die zijn publiek verovert". Daarna draait die avond ook de Indonesische documentaire JALANAN, die eerder in april de CinemAsia Publieksprijs in de wacht sleepte en uitverkochte zalen trok. Naast de filmvertoningen is er ook de mogelijkheid om heerlijk Aziatisch te eten.

Jalanan (Indonesië 2014) van Daniel Ziv. Deze veelgeprezen documentaire laat de schaduwzijde van het leven van een gemiddelde Indonesiër op bijzondere wijze zien. De drie straatmuzikanten Boni, Ho en Titi worstelen met dagelijkse vragen, verlangen en een balans tussen satirische expressies en god aanbedende liederen. De levens van de straatmuzikanten worden gebruikt om een realistisch en intiem beeld van de huidige

situatie en het Indonesische klassenstelsel weer te geven. Aanvang 21:30 uur. Taal: Indonesisch gesproken, Engels ondertiteld.

'Jalanan' van Daniel Ziv

The Coffin in the Mountain (China 2014) van Yukun Xin THE COFFIN IN THE MOUNTAIN is een gitzwarte en gelaagde whodunit ('who has done it'-detective) met wat neo-noir elementen, die zich afspeelt in de duistere bossen op het platteland van China. In de black comedy wordt op rauwe en humoristische wijze het verhaal van een moord verteld, gezien vanuit meerdere perspectieven. "Op volkomen natuurlijke wijze beweegt de film zich tussen personages en diverse tijdslijnen; gaandeweg ontstaat een overtuigend en gelaagd beeld van het leven in een kleine

gemeenschap, waar de inwoners elkaar nauwkeurig observeren en men in een aantal gevallen op hetzelfde moment elkaars vriend én vijand is", aldus de CinemAsia Jury 2015 bestaande uit de Nederlandse filmmaker Jean van de Velde, de Koreaanse producent Oh Jung-wan, en de Nederlandse filmjournalist Berend Jan Bockting. Aanvang 19:00 uur Taal: Chinees gesproken, Engels ondertiteld.

CinemAsia Film Festival

CinemAsia is een filmfestival dat het Nederlandse publiek en de Nederlandse filmindustrie een breed beeld geeft van de hedendaagse Aziatische cinema met zowel nieuwe films die grote populariteit in Azië genieten als films met een sterke artistieke visie. Naast entertainment en cultuur biedt zij ook een platform voor Aziatische mediamakers. Reserveren kan via: 020-623 17 08 Tickets: € 9,50; kortingsprijs € 8,00 voor 65+, student, CJP, Stadspas; Cineville gratis Food & Film Combickets: €16,00 euro

Voor meer informatie, zie website: www.cinemasia.nl

Gedicht

door: Mary-Jane Sahanaja

De auteur en dichteres Mary-Jane Sahanaja (1971) beschrijft in haar bundels "**Verlossing van de schaamte en de schuld**" en "**Mijn waarheid**" als jongste dochter van een KNIL-er, hoe haar vaders stille verdriet van invloed is geweest op haar leven. Ze kent een verleden van misbruik en mishandeling, waarover zij heel openhartig schrijft, zonder afbreuk te doen aan haar liefde voor haar ouders. Haar gedichtenbundels zijn te bestellen bij www.bol.com en www.freemusketeers.nl

Bijzonder

Bundel: "Mijn waarheid", 2006.

Je dartelt door het leven zo vrolijk en zo vrij
Een ieder die jou ziet dartelen, voelt zich meteen blij
Je opent spontaan ieder gesloten hart
Je kunt een eind maken aan ieder's smart

Jij hebt een lichtje in je
Dat alle kanten uitstraalt
Mensen praten spontaan met je en
Worden uit hun schulp gehaald
Je danst en zingt er vrolijk op los
Verlegen ben je niet
Ik zie dat je van het leven geniet

Mijn zonnetje, dat ben jij
Als ik aan je denk wordt ik vanzelf blij'
Zo lief zo vertrouwd zo eigen
Als jij lacht voel ik mijn hart gloeien
Niemand weet mij zo als jij te boeien

Hoewel je in een moeilijke positie verkeert
Zo tusen je broertje en je zusje in
Heb je snel geleerd
Dat je jezelf kunt blijven
Dat je niet hoeft te zwemmen tegen de stroom in
Maar dat jij je kunt laten drijven
Op de liefde die jou van alle kanten omsluit
Dat je jezelf blijft
Maakt voor mij echt heel veel uit

Als ik over je praat dan ga ik stralen
Wat ik voor je voel laat zich moeilijk vertalen
Mijn liefde voor jou is onvoorwaardelijk
Allesomvattend en oneindig lang
Jij bent een prachtig kind
Zo bijzonder
Dat ik jouw moeder mag zijn
Is een heerlijk wonder

Boekbespreking, e-Books, CD & DVD, Presentatie & Signeren

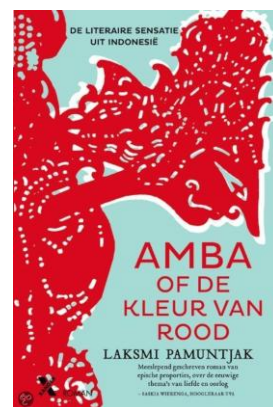
De Kleine Gevangene – Lise Kristensen. De achtjarige Lise leidt een idyllisch leventje en de oorlog lijkt in 1942 op Java ver weg. Totdat het eiland plotseling wordt bezet door Japanse soldaten. Binnen enkele maanden worden alle Europeanen, voornamelijk Nederlandse en Belgische vrouwen, kinderen en afzonderlijk daarvan de mannen, gevangen gezet. Twee jaar lang zal Lise,

samen met haar moeder, haar jongere zusje Karin en haar babybroertje Lasse onder de erbarmelijkste omstandigheden in Jappenkampen verblijven, waar martelingen en doodslag aan de orde van de dag zijn. De jonge Lise bedenkt allerlei manieren om haar zieke en verzwakte moeder te beschermen en om Karin en Lasse voor uithongering en voor gruwelijke wredeheden te behoeden. Haar uithoudingsvermogen en haar overlevingsdrang blijken sterker dan het sterkste prikkeldraad. *Adviesprijs: € 19,90.*

Amba of de kleur van rood – Laksmi Pamuntjak. Twee geliefden, Amba en Bhisma, zijn uit elkaar gedreven door een van de bloedigste gebeurtenissen in de twintigste eeuw. Op het eiland Buru werden tijdens de dictatuur van Soeharto meer dan twaalf-

duizend vermeende communisten opgesloten en velen lieten het leven zonder proces. Dit boek is het hartverscheurende verhaal dat

zich afspeelt tegen het decor van geweld en traditie. Het is een meesterwerk, dat meer is dan een liefdesverhaal, meer dan een historische roman; het is de weerspiegeling van wat Indonesië vandaag de dag is: een moslim

meerderheid met veel moderne westerse en hindoeïstische raakvlakken en invloeden. *Adviesprijs: € 19,95.*

Het Hout – Jeroen Brouwers. In een door kloosterlingen geleid jongensinternaat vindt in de jaren vijftig van de vorige eeuw seksueel misbruik, sadisme en vernedering plaats. Broeder Bonaventura is er getuige van,

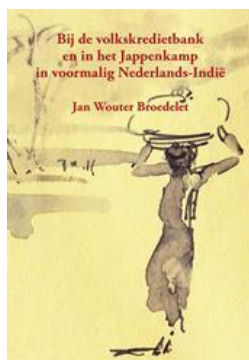
maar zwijgt. Zoals iedereen. Maakt dat hem medeplichtig? Dit boek geeft een indringend beeld van de misdaden en hypocrisie van de Rooms katholieke kerk, die heden nog de verontwaardiging en frustratie oproepen van wie er het slachtoffer van zijn geweest. *Adviesprijs: € 19,99.*

Het vergeten verhaal van een onwankelbare liefde in oorlogstijd – Charles den Tex en Anneloes Timmertje. Lienke en Guus Hagers zijn in Indië gelukkig, tot ook daar de oorlog begint. Hij is een van de beste gevechtsvliegers van de Indische Luchtmacht en wordt voor een korte missie naar Australië

gestuurd. Voor hij kan terugkeren valt Japan Indië binnen en wordt Lienke gevangengenomen. Drie jaar lang vecht de vliegenier om te kunnen terugkeren naar Java, naar zijn vrouw. Tot zijn verbijstering raakt hij plotseling verstrikt in een vuil politiek spel. Na de oorlog worden Guus en Lienke op miraculeuze wijze herenigd. Het geluk lijkt na alle beproevingen alsnog voor hen weggelegd, maar dan komen Guus' geheime oorlogservaringen tussen hen in staan. *Adviesprijs: € 19,95.*

Bij de Volkscredietbank en in het Jappenkamp in voormalig Nederlands-Indië – A. Eppink, I.F. Broedelet en Jan Wouter Broedelet. In dit boek vertelt Jan Wouter Broedelet, zoon van een kunste-naarsechtpaar, over werk en familielevens in Nederlands-Indië in de nadagen van het koloniale tijdperk. Ook hen blijft

een Jappenkamp niet bespaard. Zijn verhaal is geïllustreerd met nooit eerder gepubliceerde tekeningen. Het boek is heel interessant omdat het een volledig beeld geeft van de Volkscredietbank. Niet van buitenaf, maar door iemand die er dagelijks vanuit zijn werk mee te maken had. *Adviesprijs: € 22,50.*

De tint van het Indische Oosten – Reizen in Insulinde 1800-1950. In de negentiende eeuw kreeg men belangstelling voor de binnenlanden van de kolonie. Onder invloed van de "verlichting" wilde men vooral kennis vergaren over landen en

volken. Door de Romantiek idealiseerde men de "edele wilde" die onaangetast was door de westerse beschaving. Dat leidde tot vele ontdekkingsreizen en expedities, die een volkenkundig, botanisch, zoologisch of een geologisch karakter hadden. In de twintigste eeuw kwamen daar de meer toeristische reizen bij. In dit werk worden drieëntwintig van die reizigers besproken uit de periode 1800 tot 1950. Wat vonden zij van de natuur, de inheemse bevolking en in hoeverre keken zij met westerse ogen. Binnen het toenmalige koloniale discours waarin zij opereerden, traden allerlei nuances op, die een rijk geschakeerd beeld opleveren. Dat is een van de belangrijkste conclusies in dit verrassende boek. *Adviesprijs: € 27,00.*

Vergeten door het Vaderland – Wilma van der Maten. Na het einde van de Japanse bezetting in 1945 besloten duizenden Nederlanders Indonesië te verlaten. Verscheidene Hollandse kinderen met hun Indische moeder konden niet weg. De Nederlandse overheid weigerde de gezinnen op te nemen omdat ze niet meer over identiteitspapieren beschikten. Door de oorlog waren ze deze kwijtgeraakt. Gedwongen namen de achterblijvers toen het Indonesische staatsburgerschap aan of ze bleven stateloos. Nu zeventig jaar na de dekolonisatie leven honderden Nederlandse hoogbejaarden in bittere armoede in Indonesië. Recht op een pensioen of AOW hebben ze niet. Ze voelen zich vergeten door het

Vaderland. Misschien zou nu na zeventig jaar Nederland de verantwoordelijkheid van een fatsoenlijke oude dag voor deze Nederlanders moeten dragen. Met een voorwoord van Wietke van Dort. Bij de uitgever Conserve is het boek portvrij te bestellen via: info@conserve.nl Adviesprijs: € 17,99.

Expeditie Sterrengebergte – Marlies Kloppenburg, Ferry Brandenburg van den Gronden.

In 1959 vertrok een wetenschappelijke expeditie vanuit Nederland naar het toenmalige Nederlands Nieuw-Guinea. Dit boek verhaalt de herinneringen van een marinier aan de "groene hel" van de vroegere kolonie. Doel van de expeditie was om de flora, fauna en geografie van het toen nog maagdelijke Sterrengebergte in kaart te brengen. Na een bijzonder voorval in Hollandia, de toenmalige hoofdstad van Nieuw-

Guinea, raakte Ferry Brandenburg van den Gronden als 22 jarige dienstplichtige marinier nauw betrokken bij deze expeditie. In dit boek voert hij de lezer ruim een halve eeuw terug in de tijd en maakt hem deelgenoot aan de

spannendste end de angstigste momenten in zijn leven. Adviesprijs: € 17,95.

Enkele reis Indonesië – Adriaan van Dis.

Via een Indonesische kennis ontmoet Hilde Janssen eind 2010 in Jakarta de vijftientachtjarige Dolly. Haar scherpe gelaatstreken en vooral haar rechte neus verraden haar blanke afkomst. Als ze haar een foto uit 1947 laat zien van twee Nederlanders die uit een trein hangen, herkent Dolly de vrouwen meteen. Het zijn de zusjes Kobus "Dit is mijn vriendin Annie en dat is Miny". Dolly zat toen zelf ook in die trein, evenals Betsy, de oudste

van de drie zusjes Kobus. Begin twintig waren ze, toen ze in 1946 vanuit Rotterdam samen met hun Indonesische echtgenoten naar hun nieuwe vaderland voeren. Ze arriveerden midden in de onafhankelijkheidsstrijd en schaarden zich aan de kant van de republiek. Ze zijn altijd in Indonesië blijven wonen en dit boek vertelt hun verhaal. Adviesprijs: € 19,95.

Van Java naar Haifa – Carola Dargan.

Van Java naar Haifa is een indrukwekkend reisverslag waarin twee levensverhalen door elkaar heen lopen. Carola Dargan is een Nederlandse vrouw die naar Israël emigreert en tot het Jodendom overgaat. Carola's oma, Anna Carolina Schussler, groeide emigreerde naar Nederland. Zij beschrijft de wereld van de blanken in Nederlands-Indië en de positie van de inheemse oma daarin. Tegelijkertijd probeert ze tijdens de reis duidelijkheid te

krijgen over haar eigen identiteit en reconstrueert ze het proces van haar eigen integratie. Dit boek is uitsluitend te bestellen inclusief verzendkosten voor € 15,00 bij: ckramer@xs4all.nl

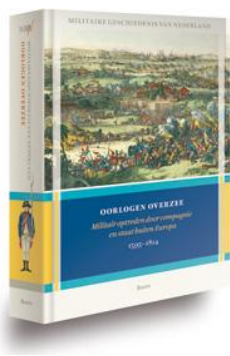
De Terugtocht, Nederland en de dekolonisatie van Indonesië – J.J.P. de Jong.

Op 17 augustus is het 70 jaar geleden dat Indonesië de onafhankelijkheid uitriep. Een koppig Nederland kon tussen 1945 en 1950 geen afstand doen van zijn kolonie. Toch moest Nederland afstand doen van zijn imperium. Op deze traumatische slotjaren van het voormalige Nederlands-Indië werpt De Jong een geheel nieuw licht. Dit boek is een fascinerend relaas over het zoeken naar oplossingen in het conflict. Het gedwongen vertrek uit Indië kwam voor de meeste Nederlanders als een donderslag bij heldere hemel. Pleister op de

wonde was dat Nederland nog Nieuw-Guinea bezat. Het trauma sloeg later om in diepe schaamte over een fout geacht verleden. In feite heeft Nederland het afscheid van zijn koloniën in de Oost nog steeds niet verwerkt. Dit boek is tevens te bestellen bij Uitgeverij Boom: www.uitgeverijboom.nl De adviesprijs is € 24,50.

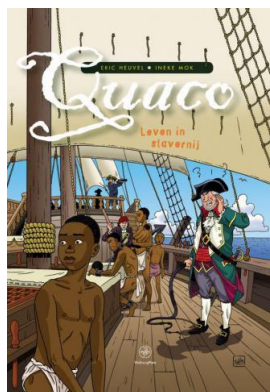
Oorlogen overzee – Gerrit Knaap, Henk den Heijer en Michiel de Jong. Dit boek handelt over het militaire optreden door de Compagnie en Staat buiten Europa tussen 1595 en 1914. Het begin van dat optreden was nauw verbonden met de strijd tegen Spanje tijdens de Tachtigjarige Oorlog. De Republiek der Zeven Verenigde Nederlanden wilde handelsdrijven in tropische

producten en specerijen uit Azië, Afrika en Amerika. De Portugezen bezaten daarop al jaren het monopolie. Ook hierom werd gestreden en met succes werd hen het monopolie afhandig gemaakt. Dit boek is het eerste integrale overzicht van de Nederlandse militaire inzet in Oost en West met imperiumbouwers als Jan Pieterszoon Coen en Johan Maurits

van Nassau, die een belangrijke rol speelden in de strijd overzee. *Adviesprijs: € 45,00.*

Quaco, Leven in slavernij – Eric Heuvel en Ineke Mok. De hoofdpersoon van het verhaal is gebaseerd op Quaco, een man die werkelijk heeft geleefd. Hij was een Akan en kwam uit het gebied dat nu in Ghana en Ivoorkust ligt. Na zijn ontvoering leefde hij eerst

in West-Afrika in slavernij en daarna in Suriname en Nederland. Quaco was een van de miljoenen Afrikanen die et slachtoffer werden van de trans-Atlantische mensenhandel, waarbij ook Nederlanders betrokken waren. *Stripboek, weer op sublieme wijze in beeld gebracht door de tekenaar Eric Heuvel. Ook te*

bestellen bij www.walburgpers.nl *Adviesprijs: € 8,95.*

Echo's van Indië – Kester Freriks. Dit boek handelt over de onafhankelijkheid van Indonesië in verhalen en herinneringen. Dit jaar is het zeventig jaar geleden dat Indonesië zich losmaakte van Nederland. De Proklamasi die het leven van honderdduizenden mensen voorgoed veranderde. Kester Freriks ging op zoek naar verborgen verhalen van de betrokkenen en ooggetuigen van verwarrende en angstige tijden. Niet eerder kwamen deze Proklamasi en de gevolgen ervan zo helder in beeld. Deze lieten diepe sporen achter voor allen die verbonden waren en zijn met de voormalige kolonie. *Adviesprijs: € 19,99.*

De in deze rubriek besproken boeken, CD's en DVD's zijn verkrijgbaar bij de Internet Boekhandel Van Stockum in Den Haag of bij de erkende boekwinkel, tenzij anders vermeld

 VAN STOCKUM
INTERNET BOEKHANDEL
www.vanstockum.nl

Just4Kids...

voor iedereen van 4 tot 16 jaar

Indo Roots Festival in Taman Indonesia

Voor de eerste keer organiseert het Dierenpark Taman Indonesia een festival voor de jonge generatie Indo's. Ontdek jouw Indische roots tussen al het lekkere eten, de optredens van Norman Kapoyos, Kim Pendjol of doe mee met de workshop Pencak

Silat, Balinese dans of Batik Wrapping of een interessante kookdemonstratie. Maar er is nog veel meer te beleven. Door het gehele park zijn diverse stands, waarin je jonge verfrissende indo's kunt ontmoeten en kennis kunt maken met hun producten.

Ben je TwijfelIndo? Laat je dan moed inspreken door de Indische Platforms 'Hoezo Indo' (van NICC correspondent Armando Ello) en 'Indo be like'. Ontdek dus je Indische roots op zondag 19 juli Dan is Taman Indonesia 'The place to be'.

Beautybloggers Serena Verbon en haar zusjes Larissa en Tara

Speciale gasten zijn de bekende beautybloggers Serena Verbon (van beautylab.nl) en haar zusjes

Larissa en Tara (bekend van kittehscupcakes.nl). Met meer dan 100.000 volgers op YouTube zijn zij een van de bekendste Nederlandse beautybloggers. Zij schrijven voornamelijk over de mode, beauty en lifestyle. Op het Indo Roots Fest nemen zijn hun eigen ontworpen merchandise mee, en zullen wat meer vertellen over hun roots tijdens de talkshow Q & A.

Norman Kapoyos

Speciaal voor deze gelegenheid zal muzikaal talent Norman Kapoyos in de middag zijn muziek ten gehore brengen. Norman speelt samen met Kim Pendjol een jazzy set. Norman Kapoyos is een van de eerste zeven alumni van de Rockacademie in Tilburg en al sinds 1990 actief in de muziekscene. Hij is begonnen als gitarist/songschrijver in de Steenwijker bands Blue Behaviour en The Noble Joints, ontwikkelde hij zich al gauw tot een allround muzikant met een open artistiek vizier. Tijdens zijn studie aan de Rockacademie werd hij door DJ DNA en Rudeboy (beide ex-Urban Dance Squad) gerecruteerd om deel uit te maken The League of XO Gentlemen. Tevens werkte hij samen met Cilvaringz en The RZA (Wu-Tang Clan). In 2005 richtte

Norman The Swinging Mood Orchestra op, een collectief bestaande uit muzikanten, acteurs en dansers, waarmee zowel de reguliere concerten als theaterperformances worden gegeven. Het titelloze debuut-album van deze groep verscheen in 2009 via Inacabinwith.com i.s.m. de platenmaatschappij V2. Norman Kapoyos werkt momenteel aan een dit jaar te verschijnen album voor Wicked Jazz Sounds en een vervolg album voor zijn Swinging Mood Orchestra. Naast zijn werkzaamheden als muzikant is hij A&R manager en producer voor internet-label Live Generation, sessieleider/organisator voor Cafe

Miles, Amersfoort en doceert hij Popmuziekgeschiedenis aan de Herman Brood Academie in Utrecht.

Kim Pendjol

Kim Naomi, geboren 1979 te Hoogeveen (Drenthe), groeit op in een familie waar muziek maken en dan vooral meerstemmig zingen, net zo normaal is als eten en drinken.

Na de Havo gaat zij naar het Zwols conservatorium, waar ze is toegelaten tot de vakopleiding Zang LM/Jazz. Ze krijgt daar les van Ge Titulaer, Lydia van Dam en Ronald Douglas en volgt en workshops van o.a. Cor Bakker, Mark Murphy en Denise Jannah. Toch is de jazz niet echt haar richting en na haar afstuderen in

2002, wordt Kim vocaliste van verschillende coverbands.

Momenteel is zij een van de vaste zangeressen van de Boston Tea Party, waarmee zij ook backing vocals doet voor artiesten, zoals Berget Lewis, Edsilia Rombley, Nathalie, Lois Lane, Lee Towers, Jeroen van de Boom e.a. Ze schrijft al jaren haar eigen liedjes. In 1995 behaalt ze, samen met haar zusje, de tweede plek in de finale van de Kunstbende. Nu, 15 jaar later, is ze eindelijk klaar om haar eigen repertoire op cd te zetten en momenteel zit ze in de repetitie ruimte met haar eigen band om de nummers in te studeren en straks op te nemen. Kim is geen onbekende in de sessie wereld en het evenementen circuit. Veel muzikanten en boekers kennen haar als 'het kleine zangeresje met de grote stem. Kim is gewend het publiek te bespelen en krijgt dan ook vaak de mensen op de vloer, waardoor het feest net even iets gezelliger wordt. Ook met haar eigen band wil Kim de mensen raken met haar eigen liedjes en ze vermaken met haar unieke cabaret-achtige performance. Samen met haar zus Marsha en Norman zal ze een bijzonder krontjong setje ten gehore brengen op de Pasar Indonesia.

Over dierenpark Taman Indonesia

Taman Indonesia is een tropisch dierenpark in de Kop van de

provincie Overijssel. Hier vind je allerlei bijzondere dieren uit Indonesië zoals de Binturong, de Loewaks en Maleise Bosuilen, en kun je genieten van Indische hapjes en drankjes, een kijkje

nemen in een Mentawai paalwoning of rond-snuffelen op een heuse pasar. Voor kinderen is er een leuke verkleedhoek met Indonesische klederdracht, en een bijzondere speurtocht.

Dierenpark Taman Indonesia is te bezoeken in Kallenkote (vlakbij Steenwijk). Verdere inlichtingen: www.taman-indonesia.nl

Teken de petitie 'Traktaat van Wassenaar 1966' op: <http://uitbetalentvw66.petities.nl/>

Korte berichten

Gezocht: Jong talent

In de rubriek "**Just4Kids**" hebben we eerder al aandacht besteed aan jong talent. Zo plaatsten we een artikeltje over twee meisjes die Indonesische dansen leerden en hierboven een stukje over een drumtalentje Heb jij nou ook zo'n talent? Kan je goed gitaarspelen en treed je ook op? Of ben je een tenniskampioen in de dop, een goed biljarter of kan je heel goed

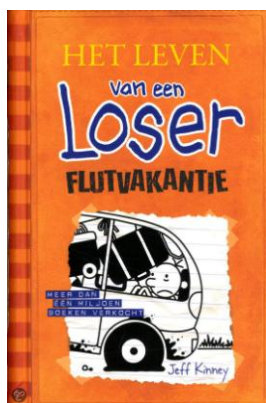
You've got talent?
tell us about it

dansen of zingen? Misschien ben je wel een hele goeie chef-kok, of ben je een kunstschilder of een fotograaf in de dop. Misschien ook wel een..... Kortom, alle jonge supertalenten van ca. 6 tot ca. 16 jaar oud willen we voor het voetlicht zetten. En wij willen dat aan iedereen vertellen. Als je zelf niet zo heel goed kan schrijven, vraag dan of jouw ouders een stukje willen insturen met een fotootje erbij. Of je stuurt jouw verhaal gewoon naar de redactie, dan maken wij er samen met jou een echt leuk artikel van. **Stuur je reacties dan naar: info@indisch-centrum-denhaag.nl DOEN HOOR....!!!**

Boeken, e-books/cd-dvd

Het leven van een Loser: Flutvakantie – Jeff Kinney. Alweer het negende deel van "loser" met natuurlijk een actueel onderwerp. Supergrappig, kramp in je kaken. Het is zomervakantie:

Bram Botermans gaat op reis. Heel gezellig maar al gauw gaat er van alles mis. De heerlijke vakantie verandert in een regelrechte ramp, die Bram nooit meer zal vergeten. *10-12 jaar. Hardcover, Prijs: € 14,99.*

Mijn broer is een superheld – David Solomons. De 11-jarige stripboekenliefhebber Luuk is met zijn broer Zach aan het spelen in de boomhut, als hij even naar buiten moet om te plassen. Fout, fout, fout! Had hij nooit moeten doen. Want als zijn broer even alleen is in de hut, krijgt die bezoek van een buitenaards wezen, die Zach superkrachten

geeft, met de opdracht om de wereld te gaan redden. Luuk baalt enorm, want HIJ had die superheld moeten zijn. Als Zach gekidnapt wordt, krijgt Luuk alsnog de kans om de wereld te redden. Maar dan blijkt dat de superheld uithangen toch een tikkie moeilijker is dan hij had gedacht. *Voor 10 tot 12 jaar en de prijs is: € 14,95.*

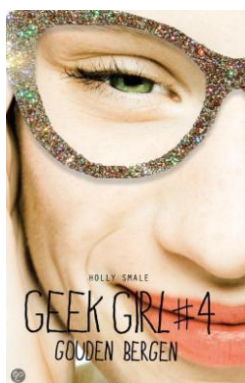
Handboek voor wildplukkertjes – Rachelle Klaassen, Ellen van den Broek en Erica Bakker. Fantastische inspiratiebron voor kinderen (en hun ouders) die graag koken. Van rozenbottels kan je jeukpoeder maken. Madeliefjes en paardenbloemen zijn lekker in

de sla en brandnetels, daar kan je soep van maken. Dit is een wildplukboek, dat vertelt waar je welke eetbare planten en bloemen en vruchten kunt vinden en wat je ermee kunt doen. Het laat kinderen (en hun ouders) zien wat er buiten in de natuur allemaal te vinden is. Met prachtige en duidelijke tekeningen, bijzondere activiteiten en eenvoudige maar verrassend lekkere recepten. *Leeftijd: 10 – 12 jaar. De prijs is: € 16,95.*

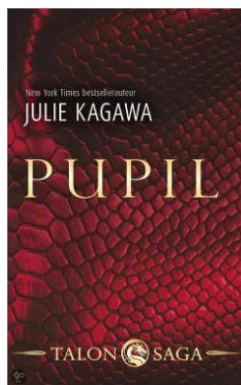
Gouden Bergen – Holly Smale.

Een heerlijk meidenboek vol geeks, modellen en hilarische situaties. Hoofdpersoon Harriet, fotomodel tegen wil en dank en zelfverklaard nerd) heeft goede

hoop op het nieuwe schooljaar: het examenjaar. Alles lijkt dan anders te worden, beter, spannender, maar voorlopig lijkt er zich weinig spannends voor te doen in haar leven. Totdat zich voor deze charmante allesweter een modellenklus aandient: in de gouden zandduinen van Marokko. Een serie enorme klunzige avonturen over de gehele wereld is hiervan het gevolg. Dit is het vierde deel uit de serie "geek girl" Meiden van 12 – 15 jaar. De prijs is: € 15,95.

Pupil – Julie Kagawa. Lang geleden hebben de drakendoders van de Orde van Sint Joris de draken bijna uitgeroeid. Maar er zijn nog steeds draken en onder de heerschappij van Talon neemt hun aantal zelfs weer toe. Ember en haar broer Dante zijn jonge draken die voor het eerst worden

losgelaten in de mensenwereld. Eén zomer lang mogen ze als "gewone" tieners van hun relatieve vrijheid genieten voordat Talon over hun toekomst beslist. Eén van Embers nieuwe vrienden is de knappe, serieuze Garret, van wie ze zeer menselijke kriebels in haar buik krijgt. Wat ze niet weet, is dat Garret is opgevoed met maar één doel: hij moet de draken die zich tussen de mensen begeven opsporen en vernietigen. Een heerlijk spannend boek. *Voor kids vanaf 15 jaar. Prijs: € 15,00.*

Dwaaleiland – Melissa de la Cruz.

Cruella de Ville, de boze koningin uit Sneeuwwitje, Jafar, Maleficent... iedereen weet hoe de traditionele Disney verhalen zijn aflopen. Maar waar zijn al die schurken nu gebleven? Nou, maak je borst maar nat, want die zitten allemaal bij elkaar en druk bezig om hele gemene plannen te smeden. Ze zijn met hun kinderen

verbannen uit het Koninkrijk Auradon naar het Dwaaleiland. Hun kinderen Mal, Evie, Jay en Carlos zijn al even zo gemene onruststokers als hun ouders. Bezig met snode plannetjes om

weer aan de macht te komen in Auradon. *Vanaf 15 jr. De prijs is: € 15,00.*

De Blauwe Diamant – Jennifer Donnelly.

Het aloude kwaad dat ooit Atlantis vernietigde, waart weer rond en alleen de zes meerminnen – Serafina, Neela, Ling, Ava, Becca en Astrid – kunnen het kwaad verslaan. Neela reist naar Matali om haar ouders te waarschuwen, maar die geloven

haar niet en sluiten haar op in haar kamer. Ze weet echter te ontsnappen en reist naar Kandina om te proberen haar talisman uit de klauwen van de angst-aanjagende scheermesdraken te halen. Ze trotseren talloze gevaren, om vervolgens te worden geconfronteerd met een verraad, zo overweldigend als een vloedgolf. Voor jeugd vanaf 15 jaar. De prijs is: € 18,99.

Recept Atjar Ketimoen

Ook voor de kids dit keer een lekker recept van zoet-zuur dat onmisbaar is bij de Indische tafel.

Ingrediënten:

2 grote verse komkommers, 200 ml. witte azijn, 1 rode lombok, 1 rode ui, 2 el. rietsuiker, zout.
Voor de boemboe: 4 tenen knoflook, 4 kemirnoten, 1 tl. koenjit, 1 tl djahé, 2 el. olie om in te bakken, scheutje water.

Bereiding:

Snijd de komkommers ongeschild in kleine stukjes. Bestrooi deze

met wat zout en laat het goed uitlekken. Snijd de ui en de lombok zeer fijn en wrijf in een vijzel (of in de hakmolen van de staafmixer) de ingrediënten voor

de boembloe tot een pasta. Verhit in een wok de olie en fruit hierin de boembloe met de ui ongeveer 2 minuten. Goed roeren, want het brandt snel aan. Voeg dan de azijn, suiker en lombok toe en laat aan de kook komen. Dan hittebron uit en de komkommerstukjes toevoegen en geheel goed omroeren. Laten afkoelen en serveren bij de rijsttafel.

Selamat makan.

DJ GUIDE PARTY AGENDA

dance events, party agenda,
vrijwel alle DJ's
en nog veel meer
overzichtelijk gerangschikt op datum en
op locatie in heel Nederland

www.djguide.nl

de dance & party
informatiesite voor jongeren

Links4Kids

Heel veel leuke **LINKS** voor kinderen, maar niet alleen voor kinderen:

Doorlinkwebsite naar tal van Indische en Indisch gerelateerde websites, blogs, personen en onderwerpen.
<https://linkenindisch4ever.wordpress.com/>

Website over online **geschiedenis** van, voor en met Indische Nederlanders.
<http://www.indischhistorisch.nl>

Informatie over **schoollespakketten** over het voormalige Nederlands-Indië.
www.gastdocenten.com

Indisch Herinneringscentrum Bronbeek
www.indischherinneringscentrum.nl

Informatie over de **Nationale Indië-Herdenking** op 15 augustus. www.indieherdenking.nl

Een **Indische jeugd startpagina**: <http://suara-baru-kecil.jouwpagina.nl>

De **Jeugdwebsite** van de Nederlandse Oorlogsgravenstichting (Ned.-Indië).
http://www.eenlevenverloren.nl/index.php?go=home.personen@pag_enr=1

Taman Indonesia, Het leukste kleine Indonesische dierenpark in Nederland. <http://www.taman-indonesia.nl>

Villa Zebra, landelijke jeugdorganisatie
<http://www.villazebra.nl>

Een informatieve website met heel veel **Theatervoorstellingen**, overal in Nederland en voor iedere leeftijd.
<http://www.kindertheater.nl/>

Kunstbende, Een landelijke organisatie met afdelingen in alle provincies voor iedereen van 13 tot en met 18 jaar.
<http://www.kunstbende.nl>

Jeugd Startpagina "Open Start" <http://jeugd.openstart.nl>

Koorenhuis - Den Haag, cursussen en workshops voor muziek, dans, kunst en theater.
<http://www.koorenhuis.nl>

Weblog "Indische Jeugdletteren" Blog van Marjorie van Putten:
<http://indischejeugdletteren.wordpress.com/over-mij/>

Young Adult Books, website met boekrecensies en webshop over boeken voor middelbare scholieren.
<http://www.youngadultbooks.nl/>

Jeugdbieb, leuke en informatieve website. <http://www.jeugdbieb.nl>

Cultuur, Jeugd, Sport en Media in Vlaanderen, website met van alles.
<http://www.cjsm.vlaanderen.be>

Kinderboekenpraatjes. Veel boeken uitzoeken voor elke leeftijdsgroep.
<http://www.kinderboekenpraatjes.nl>

Website **Indische Jeugdboeken**, compleet met een bestellink.
<http://www.antiquariaat-anna.nl/boek/kameleonboeken>

Uitgaan met de kids
www.uitmetdekinderen.nl,
www.dagjeweg.nl,
www.out2fun.nl

Deze websites
zijn kidsproof!

Leuke voorstelling?

kinder
theater

www.kindertheater.nl

De Indische Agenda

LET OP! Sluitingsdatum kopij op 4 augustus 2015

T/m december 2015: Expositie Wayang Revolusi, Kunst in dienst van de vrijheid. Deze expositie laat zien hoe de in hun strijd tegen Nederland het Wayang Kulit spel door de Indonesische nationalistes gebruikt werd als propagandamiddel. De hoofdrolspelers hierin zijn de politici en de militairen in die tijd. Veelvuldig komen dan ook de Nederlandse Generaals Spoor en Van Mook en de latere president van Indonesië Soekarno en diens rechterhand Mohammed Hatta. Naast de zg. Wayang revolusi figuren zijn ook andere wayangvormen te zien, zoals Golek, Klitik en Topeng. Ook worden animatiefilms getoond evenals voorwerpen, attributen, gamelaninstrumenten, postzegels, foto's, prenten, batiks, enz. uit de collectie aan het Poppenspe(e)l-museum. Voor de jeugd is er een

aantal speelobjecten aanwezig, een lesbrief en een speur- en doospel beschikbaar. De locatie is: **Poppenspe(e)l Museum**, Kerkweg 38, 8193 KL Vorchten (Gem. Heerde, Gelderland). Openings-tijden: woensdag, zaterdag en zondag 12.00 tot 17.00 uur. Toegang: Volw. € 5,50; 3-12 jr. € 4,50. Voor groepen (minimaal 10 pers.) kan van de openingstijden worden afgeweken. Reserveren altijd gewenst. Meer inlichtingen: <http://www.poppenspelmuseumbi.bliothek.nl/pdf/Pamflet143e.pdf> en <http://www.poppenspelmuseumbi.bliothek.nl/pdf/Wayangrevolusi.pdf>. Algemene info via: www.poppenspelmuseum.nl.

T/m 3 januari 2016: Expositie "Oorlog". 70 jaar na dato beeldt

de tentoon-stelling "Oorlog" de dekolonisatie periode vanaf 1945 in een historisch en internationaal perspectief en wil het complexe verhaal en de positie van het KNIL daarin verduidelijken. De expositie is samengesteld uit objecten uit de collectie van Museum Bronbeek en bruiklenen uit het Rijksmuseum en uit Indonesische collecties. Daarbij geeft een chronologische weergave van feiten de bezoeker een overzicht, waarmee de persoonlijke verhalen dichterbij gebracht worden. De periode 1945-1950 was er een van aanhoudend geweld tussen

partijen die intern verdeeld waren en met de internationale opinie te maken kregen. De expositie vertelt wie er aan de touwtjes trokken. Tevens hoe een generatie Nederlandse oorlogsvrijwilligers en dienstplichtige militairen, die meenden de rust en orde in Nederlands-Indië te gaan herstellen en bedreigde burgers te beschermen, in werkelijkheid in een vechtmisssie terecht kwamen om politieke en bestuurlijke verhoudingen van voor de Tweede Wereldoorlog te herstellen. De locatie is: **Museum Bronbeek**,

Medicijnkist zoals gebruikt door Lt. Spier, commandant Speciale troepen

Velperweg 147, 6824 MB Arnhem. De openingstijden zijn: di. t/m zo. 10.00 – 17.00 uur. Toegang: t/m 5 jr. gratis; t/m 18 jr., CJP en 65+ € 3,00; volw. € 6,00; groepen v.a. 15 pers. € 3,00 pp.; rondleiding door gids mogelijk; tarieven, zie verder de website. nb.ravensbergen@mindef.nl, Tel: 026-4422363. www.bronbeek.nl

T/m 17 januari 2016: Chinese Indonesiërs in Nederland. Al eeuwen geleden emigreerden Chinezen (veelal handelaren uit de provincies Fuijan en Guangdong naar de Indonesische Archipel. Ze huwden met Indonesische vrouwen en hun nakomelingen werden vaak Peranakan Chinezen genoemd. Nog niet eerder is het culturele erfgoed van de Chinezen in Indonesië onderwerp geweest van een tentoonstelling in Nederland. Dankzij een grote schenking van Sioe Yao Kan is dit nu mogelijk. Hij schonk het Volkenkundig Museum een collectie voorwerpen, afkomstig uit zijn eigen familie. Topstuk van

de tentoonstelling is een authentiek bruidskostuum. Deze unieke tentoonstelling is te zien op de locatie: **Museum Volkenkunde**, Steenstraat 1, 2312 BS Leiden. Opening dinsdag t/m zondag en feestdagen 10.00 tot 17.00 uur (1^e Kerstdag en Nieuwjaarsdag is het gesloten). Toegang: volw.: € 12,00; 4 t/m 18 jr. € 6,00. Info: <http://volkenkunde.nl/nl/tentoonstellingen>.

25 juli 2015: Bazaar Kecil Grevelingen. Gewoon een super gezellige bazaar met een Indische twist, mede door de aanwezigheid

van Stichting Help de Indischen in Indonesia en Stichting Hulp Wadduwa Sri Lanka. Naast het struinen langs de kramen met allerlei snuisterijen en andere hebbedingetjes kunt u daarom genieten van heerlijke Indische hapjes en maaltijden. Er is muziek van de band Fun2Play, er is een tombola en er is gelegenheid tot dansen. Verder is er een zangwedstrijd, waarvoor u zich wel even tevoren moet aanmelden

via mail. Locatie: **Wederkomstkerk**, Rijnstraat 20, 5215 EK Den Bosch. Tijden: 11.00 tot 17.30 uur. Toegang: gratis. Inlichtingen en aanmelden voor songcontest: Tel: 06-52008283 of via e-mail: bazaarkecilgrevelingen@gmail.com

1 augustus 2015: Strandfeest/Indoparty. Wat is een zomer zonder een beachparty en wat is een Indo zonder eten, drinken en dansen. In beide gevallen: helemaal niets. Daarom deze unieke gelegenheid om van beide te genieten tijdens een grote Indoparty in Kijkduin. Dansen op de muziek van Xanur met een gastoptreden van Buddy Mitchell. Lekker eten en drinken en dan volop genieten van een zwoele zomeravond.

Locatie: **Ons Strandhuys**, Zuiderstrand 14, Kijkduin (Den Haag, achter het Atlantic Hotel),

Aanvang: 18.30 uur, einde: 01.00 uur (strandhuys open vanaf 18.00 uur). Toegang: € 10,00 bij vooraf bestelde kaarten en € 12,00 aan de zaal. Info en reserveringen: Rens Borghouts 070-3938377, Robby Lubis 06-53350282, Rob Regensburg 070-3238411, Anita Pinarija 070-4042134.

2 augustus 2015: Kumpulan Kerketuinen.

Een swingend dansmatinee waar onder de muzikale begeleiding van The Sunset Band weer de voetjes op de dansvloer kunt zetten. Met als speciale gast: Silvia. Uiteraard is er een prima Indische catering aanwezig. Voldoende gratis parkeerruimte voorhanden en met Openbaar Vervoer: Randstadrail lijn 4, halte Dedemsvaartweg en dan 2^e zijstraat links. Locatie: **SBS Bridge**, Kerketuinenweg hoek Dedemsvaartweg, 2544 CW Den Haag. Tijden: 14.00 tot 18.00 uur (zaal open 13.30 uur). Entree: € 4,00 pp. Nadere informatie: eddyverploegh@gmail.com

5 augustus 2015: Dialezing en rondleiding Bronbeek Al 152 jaar wordt Bronbeek in Arnhem bewoond door oud-militairen. De geschiedenis van het landgoed gaat nog verder terug. De rentenier Hermen Steygerwald keurde omstreeks 1820 een 'buiten' aan van 8 hectare bij een natuurlijke bron in de Veluwezoom nabij Velp en noemde het 'Bronbeek'. Het werd in latere jaren keer op keer herbouwd en uitgebreid. De laatste keer gebeurde dat in opdracht van Koning Willem III, die het landgoed vijf jaar bezat en in 1859 schonk aan de Staat der Nederlanden. Als voorwaarde

stelde hij dat er een tehuis moest komen voor voor militairen die gediend hadden in het Koninklijk Nederlands-Indische Leger (KNIL). Het 'Koloniaal Militair Invalidenhuis Bronbeek' werd in een aangepaste en herbouwde versie naar een ontwerp van architect Willem Nicolaas Rose, op 19 februari 1863 geopend. Op 8 juli en 5 augustus wordt er een rondleiding gehouden op dit bijzondere landgoed. Aansluitend brengt Nick Ravensbergen in een lezing met veel dia's het gebruik van Bronbeek in de loop van bijna twee eeuwen in beeld. Locatie: **Landgoed Bronbeek**, Velperweg 147, 6824 MB Arnhem. Tijden: 14.00 tot 16.30 uur. Toegang: museum-entreekaartje.

Museumkaart, veteranenpas en donateurspas gratis. Reserveren is noodzakelijk. Tel: 026-3763555, nb.ravensbergen@mindef.nl

8 augustus 2015: 3^e Indisch Golftoernooi Melati.

Voor de derde keer wordt het Indisch Golftoernooi van Amsterdam, Melati, georganiseerd. Het staat open voor golfers die zijn geboren in Nederlands-Indië/Indonesië en voor golfers die in Indonesië gewerkt hebben. Tegen golfers die in Nederland geboren zijn maar wel uit Indische ouders, zeggen wij eveneens: Selamat Datang. Dit geldt ook voor partners die mee willen spelen. Niet golfende partners van deelnemers zijn uiteraard ook welkom op het indisch buffet dat na afloop gehouden wordt. Alle spelers dienen in het bezit te zijn van HCP, minimaal 54. Bij de ontvangst wordt info gegeven m.b.t. de kaartinfilling en afhandeling. Het toernooi wordt gespeeld over 18 holes. Ook bij mailaanmelding HCP vermelden en gebruik handicart. Afzeggingen na 31 juli geven geen recht op restitutie inschrijfgeld. Locatie: **Golfclub Waterland**, Buikslotermeerdijk 141, 1027 AC Amsterdam. Tel: 020-6361010. Ontvangst om 10.00 uur met

koffie, thee en een lekkernij. De starttijden op hole 1 en 10 om 11.00 uur. De spelvorm is 'Stableford'. Start buffet ca. 18.00 uur. Kosten deelname leden Waterland: € 10,00 en niet-leden € 50,00 (beide incl. bijdrage voor ontvangst. Iedere deelnemer wordt verzocht om bij binnenkomst één nieuwe golfbal in te leveren. Kosten buffet: golfers € 20,00 en niet-golfende oartners € 22,00. Inschrijving is definitief na betaling vóór 1 augustus op rek: NL61 RABO 036 2815 429 T.N.V. W.A.D. Hooghwinkel met vermelding Melati 2015. Ook is aanmelding mogelijk via e-mail: wadhooghwinkel@chello.nl Voor meer informatie, zie de website: www.waterlandsegolfclub.nl

13 augustus t/m 31 december 2015: Oorlog in Beeld. Foto tentoonstelling met een overzicht van foto's van de conflictsituatie in de periode 1945-1950 in Nederlands-Indië/Indonesië. De tentoonstelling heeft als thema's: strijd, verlies, hoop, bescherming en dagelijks leven. Foto's van onder andere IPPHOS (Indonesian Press Photo Service) en de Nederlandse fotograaf Charles Ernest van der Heyden. Locatie: **Museum Bronbeek**, Velperweg 147, 6824 MB Arnhem, Tijden: 10.00 tot 17.00 uur, maandags gesloten. Nadere inlichtingen: www.bronbeek.nl

29 augustus 2015: Jakarta Party. Er is weer een Jakarta Party in aantocht (voorheen de Jakarta-Batavia Reünie). Een gezellig samenzijn en dansen en eten. De muziek wordt verzorgd door de band Relight, de Ramona Band met Esther Latama en Yanthi Lesmono. Natuurlijk is er ook een Indische catering en uw gastvrouw en -heer zijn Sonja en Rubens

Agaatsz. Locatie: **H.F. Witte Centrum**, Henri Dunantplein 4, 3731 CL De Bilt. Tijden: 19.00 tot 01.00 uur (zaal open 17.30 uur).

De toegang is € 12,50 pp. De presentatie is in handen van Melissa Trouerbach. Reserveren kaarten bij: o.a. Trees Arnold-Westerkamp 070-3200737, Vera en Richard Claasse 033-2860225, Eveline en Armand Filon 035-7727712, of via e-mailadres: agaat99@planet.nl

29 augustus 2015: Indische Feestavond. Eveneens op 29 augustus is er weer een traditionele Indische Feestavond. Muziekgenres: soul, Lagu Lagu, Rocj & Roll, Evergreens, enz. dus

volop gelegenheid om op de dansvloer weer eens lekker uit uw dak te gaan. De muziek wordt verzorgd door allround band The Sky Devils en Dewi Mass. Uw gastvrouw is zoals altijd Coby de Boer, dus gezelligheid verzekerd. Ciska zorgt weer voor de Indische hapjes en maaltijden. Locatie: **Partycentrum The Lake**, W.

Dreesweg 10, 1314 VB Almere. Tijden: 20.00 tot 01.00 uur (zaal open om 19.30 uur). Toegang is € 12,50 pp. Reserveren: Osco Productions, Coby de Boer, 036-5244573, 06-46415767 of mail: info@indischefeestavond.nl

29 en 30 augustus 2015: Suriname Festival. In het bekende Haagse sportcentrum De Uithof zal het dit weekend weer bol staan van de gezelligheid en lekker eten in Surinaamse sferen.

In twee grote zalen kunt u genieten van live acts, werken DJ's zich een slag in de rondte enkunt u in de Lounge volop genieten van de aantrekkelijk uitzijnde Surinaamse lekkernijen. Locatie: **Sportcentrum De Uithof**, Jaap Edenweg 10, Den Haag. Tijden en toegangsprijzen niet bekend en ook op hun website staan ze niet vermeld. Nadere info: Tel: 06-34504715 of mail: info@surinamefestival.com

5 september 2015: Saté Lontong Golf Toernooi. Voor de vierde keer hety Saté Lontong Golf Toernooi is een evenement dat is uitgegroeid tot het Haagse Indo Golf Toernooi. Met deelnemers uit alle delen van Nederland en verder de USA, Engeland, Duitsland, kan terecht gesproken worden over een internationaal Golf evenement. Het wordt georganiseerd op initiatief van twee bekende Haagse Indo's: Kees van Hartrop en Eugene Brehen. Na afloop is eer een gezellige afterparty en er is een

Indische catering van Toko Banka aanwezig. De locatie is: **Golfbaan Ockenburgh** Wijndaelerweg 125, 2554 CA Den Haag. Tijden: Melden aan de wedstrijdtafel bij het clubhuis uiterlijk 12.00 uur. Start toernooi om 13.00 uur Max aantal deelnemers: 44. Kosten

deelnemers golfers: € 62,50, incl. catering. Kosten non-golfers catering: € 17,50 en kids tot 12 jr. € 7,50. **Inschrijving toernooi sluit op 31 juli 2015.** Aanmelden door overmaking van totaalbedrag op NL24 RABO 0357 6101 05 o.v.v. Saté Lontong Golf 2015. Nadere

info: www.satelontonggolf.nl of Tel: 06-50238088 (Eugene Brehen) en 06-41933137 (Kees van Hartrop), of e-mail via: satelontongboys@gmail.com

Tempo Doeloe versus Sekarang (Toen en Nu)

De intieme begraafplaats voor notabelen in 's Lands Plantentuin te Bogor, de meeste graven zijn uit midden 19e eeuw. Een oase van rust; de zinken afdaken zijn reeds lang verdwenen.

Column

Na maanden van voorbereiden is het dan eindelijk zover! De Mammiku Indische Salon in Zutphen op 17 mei 2015. Als organisatie zijn we de afgelopen maanden druk geweest met van alles en nog wat; drukwerk, programma maken, aankleding, boeken lezen, teksten voor een lezing maken, catering, enz, enz.... Om er voor iedere deelnemer (en voor ons zelf) er een mooie middag van te maken.

Tijdens de voorbereidingen gebeurde er ook van alles met ons persoonlijk. We daagden elkaar steeds meer uit om onze grenzen te verleggen en ons Indo- en Moluks-zijn ook echt te omarmen. We konden natuurlijk alles uit handen geven; de interviews, de lezing, etc., maar het is natuurlijk veel leuker om het zelf te doen,

maar ja.....wel heel spannend, want hoe doe je dat? Na wat vallen en weer opstaan kwamen we er alle drie achter dat er genoeg Girlpower aanwezig is en dat we dit echt wel zouden kunnen en dat was ook zo!

Bij binnenkomst was daar het grote kunstwerk van Ava Schmitt; een jurk gedeeltelijk Europees, gedeeltelijk Indisch, gemaakt van wit katoen en batikstof met voor op de grond schedels, de schaduwkant van de Indo-vrouw. De jurk was onderdeel van gesprek, zo ook de expositie van portretten (Gé Stienstra) van Indonesische vrouwen, mooie portretten met vrouwen die jou persoonlijk in de ogen keken, de herkenning, de verbinding. Na een kort welkomstwoord werd iedereen getraakteerd op een

heerlijke Indische maaltijd. Onder het eten kwamen de gesprekken al los en werd men ook nieuwsgierig naar elkaar en naar de rest van de middag.

Tijdens de vertellingen van de geschiedenis van de Indische vrouw (door ondergetekende) en Molukse vrouw (door Lelia Tetelepta) was het muisstil in de zaal, je kon een speld horen vallen. Onder de aanwezigen kwamen de verhalen over de geschiedenis echt binnen. De herkenning en erkenning maakten veel emoties los. Af en toe werd de stilte doorbroken en kwamen er zakdoeken tevoorschijn, maar ook zeker een lach. Ook de meegebrachte foto's van de deelnemers brachten mooie verhalen en herinneringen naar boven.

Iedereen was intensief met elkaar in gesprek over de vrouw uit Nederlands Indië, haar leven, haar geschiedenis en welke invloed heeft het op ons als volgende generaties. Mooi dat jong en oud, mannen en vrouwen allemaal meededen aan de gesprekstafels, allemaal met hun eigen verhaal, hun eigen geschiedenis. De dames

van Tifagroep Sapa Lawan wisten op het juiste moment de juiste nummers ten gehore te brengen en af en toe raakten ze een gevoelige snaar en aan het eind van de middag maakten zij er met hun klanken een groot feest van verbinding van! Luidkeels werd er meegezongen en natuurlijk ook gedanst!

Als organisatie hoop je dat je iets moois neerzet, maar deze middag overtrof onze eigen verwachtingen en smaakt absoluut naar meer! Het is fijn om de onderlinge verbondenheid te ervaren..... Nederlands-Indië: De Kracht van Smaragd! Lieve groet, Anita.

Pasar Kalender 2015

(update: juli 2015)

Februari

14, 15: Rijswijk (ZH) www.pasarmalamrijswijk.nl
21 t/m 28: Amsterdam RAI www.wnproductions.nl

Maart

1: Amsterdam RAI www.wnproductions.nl
13, 14, 15: Zwolle www.wnproductions.nl
20, 21, 22: Leeuwarden www.pasarmalamasia.nl
27, 28, 29: Arnhem www.flamproductions.nl

April

4, 5, 6: Ahoy Rotterdam www.pasarmalamasia.nl
25, 26: Amstelveen www.stichtingstellar.nl

Mei

2, 3 Kallenkote (Steenwijk) www.taman-indonesia.nl
2, 3: Zutphen www.pasaroostwest.nl
8, 9, 10: Geleen www.pasarmalamasia.nl
16, 17, 18: Zwolle www.wnproductions.nl
23: Blaricum www.hetvitusblaricum.nl
23, 24, 25: Den Helder www.stichtingstellar.nl
24, 25: : Zutphen www.pasaroostwest.nl
27 t/m 31: Malieveld Den Haag www.tongtongfair.nl

Juni

1 t/m 7: Malieveld, Den Haag www.tongtongfair.nl
19, 20, 21: Enschede www.flamproductions.nl
20, 21: Baarn www.stichtingstellar.nl
26, 27, 28: Zeist www.wnproductions.nl

Juli

3, 4, 5: Eindhoven www.pasarmalamasia.nl
17, 18, 19: Groningen www.pasarmalamasia.nl

25, 26: Vaassen www.pasaroostwest.nl
28, t/m 31: Steenwijk www.wnproductions.nl

Augustus

1: Steenwijk www.wnproductions.nl
16 t/m 19: Dordrecht www.wnproductions.nl
21, 22, 23: Tilburg www.pasarmalamasia.nl
22, Ede www.tokoneba.nl
24, 25, 26, 27: Dordrecht www.wnproductions.nl

September

4, 5, 6: Assen www.flamproductions.nl
19, 20: Alkmaar www.stichtingstellar.nl
24 t/m 27: Alphen a/d Rijn www.wnproductions.nl

Oktober

3, 4, 5: Maastricht www.pasarmalamasia.nl
3, 4, 5: Enschede www.flamproductions.nl
17, 18: Rijswijk (ZH) www.pasarmalamrijswijk.nl
17, 18: Harderwijk www.flamproductions.nl
24, 25: Dieren www.pasaroostwest.nl
23, 24, 25: Nijmegen www.pasarmalamasia.nl
31: Leek www.stichtingstellar.nl

November

1: Leek www.stichtingstellar.nl
7, 8: Almere www.indischefeestavond.nl
???: Den Haag, Pasar Kliling www.manggarmegar.nl
21, 22, 23: Arnhem www.flamproductions.nl

December

19 dec. t/m 3 jan.: (behalve Kerstdagen en Nieuwjaarsdag)
Arnhem, Burgers Zoo www.wnproductions.nl

MOBI PC
In samenwerking met borca-online

Reparatie, onderdelen, accessoires en batterijen voor al uw elektronische apparatuur. <http://www.mobipc.nl/onderdelen>

Colofon

Digitaal maandelijks Magazine van:
Nederlands Indisch Cultureel Centrum

Hoofdredacteur: Hans Vogelsang

Redactie:

Jean-Marie Bosch van Drakestein

Eugene Brehen

Juniorredacteur: Chinook de Deugd

Correspondenten:

Albert van Prehn

Ferry Schwab (ICM-online)

Silfraire Delhay (Indisch Platform)

Armando Ello (Hoezo Indo)

Adrian Lemmens (New Zealand)

Gedichten: Mary-Jane Sahanaja

Columns: Anita Bunt

Vormgeving & lay-out: Hans Vogelsang

Ondersteuning: Groep de Mos, Den Haag

Technische realisatie: Dennis v.d. Ham

(Borca-Online Computer Service)

<http://www.borca-online.nl/>

Versijning: de 15^e van elke maand

Sluitingsdatum kopij en advertenties:

de 10^e van elke maand

Advertentietarieven: op aanvraag

Abonnement NICC Magazine: GRATIS

Postadres: Newtonstraat 660

2562 LA Den Haag - Nederland

W: www.indisch-centrum-den Haag.nl

E: <http://indisch-centrum-den Haag.blogspot.com>

@: info@indisch-centrum-den Haag.nl

Aanmelden NICC Magazine (subscribe),

opzeggen NICC Magazine (unsubscribe):

info@indisch-centrum-den Haag.nl

Rabobank IBAN: NL39 RABO 0129 2168 36

t.n.v. N.I.C.C. te Den Haag

BIC: RABONL2U

Overname van (delen van de) inhoud is
toegestaan, mits met bronvermelding.

© 2015 N.I.C.C. Den Haag

Indische Internetkrant: www.icm-online.nl - schwab@icm-online.nl

N I C C
Magazine

Gratis maandelijks e-magazine voor de Indische gemeenschap
oplage: 8000

<http://www.indisch-centrum-den Haag.nl>

zoekt

medewerker voor de advertentie-acquisitie
ervaring met verenigings- en stichtingsperiodieken gewenst
vergoeding op provisiebasis

contact: info@indisch-centrum-den Haag.nl

Borca **Online**
Computer **Service**

Weimarstraat 39
2562 GP Den Haag
070-364 2806

www.borca-online.nl

Wilt u familie, vrienden of leden van uw club of vereniging gratis abonnee maken? Gebruikt u dan dit formulier

e-mail adressenlijst

	NAAM	e – MAIL ADRES
1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		
9		
10		
11		
12		
13		
14		
15		
16		
17		
18		
19		
20		
21		
22		
23		
24		
25		

Deze e-mail-adressenlijst 'knippen en plakken' en versturen naar e-mail: info@indisch-centrum-den Haag.nl of printen en versturen per post (voldoende frankeren) naar: Administratie NICC Magazine # Newtonstraat 660 # 2562 LA Den Haag